

HENGEN HALLINTO

Katsaus Jumalan täydellisen
rakkauden lain hallintoon

HENGEN HALLINTO

Katsaus Jumalan täydellisen
rakkauden lain hallintoon

BRIAN DAVIS

TÄTÄ KIRJAA EI MYYDÄ.

Se on yleiseen käyttöön tarkoitettu vapaa julkaisu.

Kirjan julkaisija on Philadelphia Church of God.

© 2018 Philadelphia Church of God

All Rights Reserved

© 2022 Jumalan Filadelfian seurakunta,

Suomenkielinen käännös,

Kaikki oikeudet pidätetään

Painomaa Yhdysvallat

Englanninkieliset viittaukset perustuvat King James -raamattuun.

Kansi: istock.com/artisteer

SISÄLLYSLUETTELO

YKSI | 1

Kuinka Jumala hallitsee tänään?

KAKSI | 14

Pelastava papisto

KOLME | 26

Jumalan lain henki

NELJÄ | 35

Laissa on tärkeintä

VIISI | 48

Jumalan kuninkaallisen rakkauden hallinto

YKSI

KUINKA JUMALA HALLITSEE TÄNÄÄN?

KUN KATSOT YMPÄRILLESII, NÄET KATASTROFEJA, epäoikeudenmukaisuutta ja kärsimystä sisältävän maailman. Moni ei löydä milloinkaan kestävää helpotusta, oikeutta eikä rauhaa. Ympäröivä kurjuus huolimatta hallituksista–usein juuri niiden vuosijoiden tarkoituksena on parantaa ja suojata ihmisten elämää.

Jumalan sana toteaa, ettei ihmiskunta tunne ”rauhan tietä” (Jes. 59:8; Room. 3:17).

Lähes 6000 vuotta ihmiskunnan historiaa todistaa ihmisen kyvyttömyyden muodostaa oikeamielisiä hallituksia. Olemme todistaneet muinaisesta Babylonista alkaen esimerkin toisensa jälkeen ihmishallitusten korruptiosta, tyranniasta ja ihmisten vainoamisesta. Ihmiskunta on soveltanut koko historiamme ajan

käytännöllisesti katsoen jokaista mahdollista hallintomuotoa: monarkiaa, itsevaltaa, oligarkiaa, sekä näiden yhdistelmiä. Kiinan ja Venäjän kaltaiset kansakunnat omaksuivat kommunismin, jotkut toiset fasismin. Pohjois-Euroopan maat tunnetaan modernin sosialismin eri muodoista. Kukaan ei ole tuottanut kestäväää rauhaa eikä onnea. Toisen maailmansodan jälkeen johtavat maat pyrkivät luomaan YK:n kautta kansainvälisen hallituksen, mikä sekin epäonnistui täydellisesti.

Löytyykö mainituille hallitusmuodoille muuta vaihtoehtoa kuin kaaos ja anarkia?

Yhdysvaltojen perustajaisille annettiin noin 250 vuotta sitten historiallisesti ainutlaatuinen tilaisuus luoda upouusi hallitus. Suotuisan maantieteen suojelemina ja rikastamina, satojen vuosien historia hallussaan, heidän haasteenaan oli rakentaa maailman korkeimmille periaatteille perustuva uusi, kansalaisia maailman alhaisilta paheilta suojeleva hallintomuoto.

Amerikan itsenäisyysjulistus toteaa, että ”hallitukset on perustettu ihmisten keskuuteen” turvaamaan ihmisten luovuttamattomat oikeudet, joihin kuuluvat ”elämä, vapaus ja onnellisuuden tavoittelu”.

Perustajaisät tunsivat ihmisluonnon! He tunnistivat päämääränsä välttää epäoikeudenmukaista hallitusta; estää oman epäoikeudenmukaisen hallituksensa perustaminen. Epäillessään, kykenisikö ihminen koskaan hallitsemaan ihmistä oikein, he tavoittelivat jalointa mallia.

James Madison, kirjoitti *The Federalist* -esseessä nro 51 perustuslain puolesta: ”Ihmisluonteen heijastuman vuoksi moiset toimet saattavat olla tarpeen hallituksen väärinkäytösten hallitsemiseksi. Mutta mikä on hallitus itse, muuta kuin suurin kaikista ihmisluonnon

heijastuksista? Jos ihmiset olisivat enkeleitä, hallitusta ei tarvittaisi. Jos enkelit hallitsisivat miehiä, hallituksen ulkoinen eikä sisäinen valvonta olisi tarpeeton. Luodessamme hallitusta, jossa ihmiset johtavat ihmisiä, suuri vaikeus on, että ensin hallitukselle on annettava mahdollisuus hallita hallittua, ja seuraavaksi velvoittaa se hallitsemaan itseään.”

Itsenäisyysjulistus viittaa neljä kertaa Jumalaan. Osa historioista esittää, että viittaukset osoittavat Jumalan olevan Perustaja, Lainsäätäjä, Tuomari ja Toimeenpanija.

Luokittelu heijastuu vallanjaossa–Yhdysvaltain perustuslain vallan tasapainotuksessa. Luodussa uudessa hallintomuodossa amerikkalaiset perustajaisät julistavat: *yhden ihmisen ei pidä omata kaikkea hallitusvaltaa, ei edes suurinta osaa.*

Itse asiassa ainoastaan Jumala kykenee hallitsemaan moisia voimia täydellisellä rakkaudellaan ja viisaudellaan oikein!

Koska Amerikka ei omannut Jumalan hallitusta, sen perustajat yrittivät luoda seuraavaksi parhaan hallituksen, joka antaisi itsemääräämisoikeuden kansalle, ei hallitukselle, tavoitteena säilyttää Jumalan yksilölle antamat oikeudet.

Alle 250 vuodessa jopa tämä toivon täyttämin ihmishallituksen koemalli on murenemassa; hyljäten suurelta osin oman perustusmallinsa.

Amerikkalaiset perustajaisät pohtivat ihmishistorian perusteella oikeutetusti, olisiko vanhurskas ihmishallinto edes mahdollinen. *He perustivat hallintomuotonsa esimerkkiin, jota lähdemme tutkimaan*, mutta heidän olisi pitänyt soveltaa tätä mallia–täydellistä hallitustasvällisemmin. Kyseessä ei kuitenkaan ole ihmisten eikä enkelien kansallinen hallitus, vaan itse Jumalan hallitus!

LIITTO JA HALLITUS

Jumalan hallitus ON ollut maapallolla! *Itse asiassa se on edelleen!*

Jumala johti lähes 3500 vuotta sitten Israelin orjakkansan pois Egyptistä. Pian vapauttamisensa jälkeen he saapuivat erämaahan Siinainvuorelle, jossa heitä odotti erityinen ja ennennäkemätön kokemus (2. Moos. 19:1–2).

Mooses kiipesi ensiksi yksin Siinainvuorelle, jossa Jumala, ihmiskunnan perimmäinen auktoriteetti ja hallitsija, puhui tälle suoraan: ”Ja Mooses nousi Jumalan tykö, ja Herra huusi häntä vuorelta ja sanoi: Sano näin Jaakobin heimolle ja ilmoita israelilaisille: Te olette nähneet, mitä minä olen tehnyt egyptiläisille ja kuinka minä olen kantanut teitä kotkan siivillä ja tuonut teidät luokseni. Jos te nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni, niin te olette minun omaisuuteni ennen kaikkia muita kansoja; sillä koko maa on minun” (jakeet 3–6).

Jumala esitti ainutlaatuisen liiton ja hallituksen, jonka ehtojen mukaan hän itse hallitsisi tätä fyysistä kansakuntaa. Jos israelilaiskansa hyväksyisi liiton ja pitäisi sitä yllä, siitä tulisi Jumalan kallisarvoinen, fyysinen valtakunta. Israelista tulisi *Jumalan* kansakunta, esimerkikansa kaikille kansoille ympäri maailman.

Kun Mooses esitti Jumalan ehdot Israelille, ”koko kansa vastasi yhtenä miehenä ja sanoi: Kaiken, mitä Herra on puhunut, me teemme” (jake 8). Mooses välitti Israelin vastauksen Jumalalle; hallitusmuoto oli sovittu.

Seurasi eppiset vihkiäiset! Jumala antoi Israelille kolme päivää valmistautua valtavaa tapahtumaa varten, minkä jälkeen Jumala laskeutui itse paikan päälle. ”Ja koko Siinain vuori peittyi savuun, kun Herra astui sille

alas tulessa, ja siitä nousi savu niinkuin pätsin savu, ja koko vuori vapisi kovasti” (jae 18).

Kyseessä ei ollut mikään tavanomainen tilaisuus! Vuori järjisi kuin purkautuva tulivuori, liekkien ja savun peittämänä, *koska Jumala laskeutui maan päälle perustamaan hallitusta–JUMALAN hallitusta!*

HALLITUKSEN PERUSTA

Tämä hallitus oli ainutlaatuinen historiallisesti sekä maan päällä. Valtionpäämies oli Jumala, joka toimitti aktiivisesti ja suorasti lainsäädäntö-, oikeus- ja toimeenpanovallan.

Jumalan elämäntapa on ollut iankaikkisesti ainoa toimiva elämäntapa–se toimii kauniisti. Jumalan elämäntapa on rakkauden tie. Jumala kirjasi elämäntapansa laissaan; asetti sen kansansa perustalaksi 2. Moos. luvun 20 kymmenestä käskystä alkaen. Kaikki myöhempi lainsäädäntö mukailee näitä kymmentä kohtaa, jotka määrittelevät, kuinka Jumalan rakkaus toimii käytännössä.

Israelin hallitsija ei pakottanut alaisiaan tottelemaan. Jumalan liiton ja lakien alaisiksi alistuvat vastaanottivat runsaita siunauksia, mm. Jumalan suojeluksen, yltäkylläisesti ravintoa, varallisuutta, sairauksista parantumisen, suuria voittoja ja syvällisen elämän tarkoituksen.

Vaikka Jumala perusti hallituksensa rakkauden lakiinsa, kyseessä ei ollut heikko kompromissihallitus. Jumala määritteli alusta alkaen tietyt lait, joiden rikkominen kantaisi raskaimman rangaistuksen: kuolemanrangaistuksen osana fyysisen kansakunnan siviililakia. Nämä olivat pohjimmiltaan rikosoikeudellisia lakeja.

2. Moos. 21:12–17 kirjaa osa rikoslaeista. ”Joka lyö ihmistä, niin että tämä kuolee, se rangaistakoon

kuolemalla. Mutta jos hän ei ole tehnyt sitä murha-aikeessa, vaan Jumala on sallinut sen vahingon tapahtua hänen kätensä kautta, niin minä määrään sinulle paikan, johon hän voi paeta. Mutta jos joku menettelee niin rikollisesti lähimmäistänsä kohtaan, että tappaa hänet kavalasti, on sinun otettava hänet minun alttarinikin luota surmattavaksi. Joka lyö isäänsä tai äitiänsä, se rangaistakoon kuolemalla. Joka varastaa ihmisen ja joko myy hänet tahi pitää häntä hallussansa, se rangaistakoon kuolemalla. Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, se rangaistakoon kuolemalla.”

Jumala ei asettanut tässä ensimmäistä kertaa kuolemanrangaistusta. Jumala asetti kuolemanrangaistuksen heti tulvan jälkeen (1. Moos. 9:6). Ennen sitä aikaa rikollisille ei ollut kuolemanrangaistusta. Esimerkiksi vaikka Kain tappoi veljensä Aabelin, Jumala ei teloittanut tätä. Tulvan jälkeen Jumala asetti lain, että murhan tekevä tulee teloittaa. Tämä laki vahvistettiin uudemman kerran vanhassa liitossa.

Siviililain saatuaan (2. Moos. luvut 21–23) Israelin kansa hyväksyi oman osansa liittoa. ”Sitten Mooses kirjoitti kaikki Herran sanat. Ja hän nousi varhain seuraavana aamuna ja rakensi alttarin vuoren juurelle sekä pystytti kaksitoista patsasta Israelin kahdentoista sukukunnan mukaan. Ja hän lähetti israelilaisten joukosta nuoria miehiä uhraamaan polttouhreja ja teurastamaan härkiä yhteysuhriksi Herralle. Ja Mooses otti verestä puolet ja pani uhrimaljoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille. Ja hän otti liitonkirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: Kaikkea, mitä Herra on puhunut, me noudatamme ja tottelemme. Niin Mooses otti veren ja vihmoi sitä kansan päälle ja sanoi: Katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt

teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen perusteella” (2. Moos. 24:4–8).

Näin Israel teki sitovan, oikeudellisen sopimuksen Jumalan kanssa. Jumala ei ainoastaan hallitsisi Israelia, mutta kansakunta oli nyt lisäksi virallisesti aviossa hänen kanssaan! (Jer. 3:14 minä kihlaan teidät minulleni Biblia 1776).

VANHAN LIITON HALLINTO

On kriittistä huomata, että Jumala asetti myös papiston, eli vanhan liiton mukaisen hallintotoimen. ”Ja kutsu eteesi israelilaisten joukosta veljesi Aaron poikineen, että he pappeina palvelisivat minua, Aaron ja hänen poikansa Naadab ja Abihu, Eleasar ja Iitamar” (2. Moos. 28:1). Aaronin ja hänen poikiensa hallinto tuli tunnetuksi leeviläisenä pappeutena, koska he olivat Leevin jälkeläisiä.

Nämä papit puettiin kauniisiin vaatteisiin (jae 4). Ylipappi, tässä tapauksessa Aaron, puettiin hienoimpiin vaatteisiin. ”Pane myös käärelakki hänen päähänsä ja kiinnitä pyhä otsalehti käärelakkiin. Ja ota voiteluöljyä ja vuodata hänen päähänsä ja voitele hänet. Ja tuo hänen poikansa esille ja pue heidän ylleen ihokkaat. Ja vyötä heidät vyöllä, sekä Aaron että hänen poikansa, ja sido päähineet heidän päähänsä, että pappeus olisi heillä ikuisena säätyinä. Vihi näin virkaansa Aaron ja hänen poikansa” (2. Moos. 29:6–9). Aaronin käärelakki oli merkinä hänelle annetusta virasta. Ylipapin virka siirtyi sukupolvelta toiselle.

2. Mooseksen kirja kirjaa, että Jumalan annettua liiton lait, Mooses kiipesi jälleen Siinain vuorelle (2. Moos. 34:27–28). Jumala toisti liiton ja lupaukset

Moosekselle: ”Katso, minä teen liiton, minä teen kaiken sinun kansasi nähden ihmeellisiä tekoja, joiden kaltaisia ei ole tehty yhdessäkään maassa, ei minkään kansan keskuudessa. Niin koko kansa, jonka keskellä sinä olet, on näkevä Herran teot, sillä peljättävää [tai hämmästyttävää] on se, mitä minä sinulle teen” (jaa 10).

Tällä kertaa, paastotessaan vuorella 40 päivän ajan, Mooses kirjasi koko liiton suorassa yhteydessä Jumalan kanssa. ”Ja kun Mooses astui alas Siinain vuorelta ja hänellä vuorelta alas astuessaan oli kädessänsä kaksi laintaulua, ei hän tiennyt, että hänen kasvojensa iho oli tullut säteileväksi hänen puhuessaan Herran kanssa” (jaa 29).

Mooseksen kasvot olivat niin kirkkaat, että Aaron ja kansalaiset pelkäsivät lähestyä häntä. Mooses kehotti ihmisiä astumaan lähemmäksi, jotta voisi ilmoittaa kansalle Jumalan hänelle vuorella antaman, mutta joutui asettamaan peitteen kasvoilleen, joka oli liian kirkas! Tämä loistavan ihme oli osa vanhan liiton kirkkaudessa perustamista.

Tämä liitto oli kaikkien aikojen suurenmoisin hallitus. Luojan itsensä perustama liitto oli täydellinen.

KIRKKAUDEN LIITTO

Apostoli Paavali kutsuu Jumalan Vanhan testamentin hallitusta ja lakia ”kirkkaaksi”! Monet itseään kristityiksi kutsuvat pitävät Vanhan testamentin hallintoa ankarana, rakkaudettomana tai jopa pahana, mutta meidän on opittava tarkastelemaan sitä Paavalin tavalla.

Paavali kirjoittaa asiasta Korintin pyhille: ”Mutta jos jo KUOLEMAN VIRKA, joka oli kirjaimin kaiverrettu *kiviin*, ilmestyi KIRKKAUDESSA, niin etteivät Israelin lapset

kärsineet katsella Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka kuitenkin oli katoavaista” (2. Kor. 3:7). Moni on olettanut, että jakeessa mainitut *kivet* olivat samat kuin jakeen 3 kymmenen käskyä sisältäneet kivitaulut. Jae 7 viittaa kuitenkin toiseen kivisarjakaiverrukseen, Israelin siviilioikeuteen (5. Moos. 27:1–8), joka sisälsi fyysisiä lakeja ja rangaistuksia, joista moni päätyi kuolemaan.

Jumala perusti antamansa siviililain kymmenen käskyn *periaatteille*. *Kuoleman virka* sisältyi Mooseksen siviililakeihin. Esimerkiksi murha, ihmisryöstö ja aviorikos rangaistiin kuolemalla. Kuoleman virka oli siviililain rangaistus moisista rikkomuksista.

Paavali korostaa 2 Kor. 3:7, että siviililaki annettiin *kirkkaudessa*. Meidän on kuitenkin ymmärrettävä, ettei kyseessä ollut Jumalan mielessä alusta alkaen ollut laki. Jumala perusti siviililain vain väliaikaista tarkoitusta varten – aivan kuin Mooseksen kasvat loistivat vain vähän aikaa.

Jos tämä hallinto oli vain väliaikainen ja johti kuolemaan, miksi Paavali kuvasi sitä ”kirkkaaksi”? Tässä on muutama syy:

- Se perustui kymmenen käskyn kirkkaille periaatteille.
- Se osoitti Jumalan Pyhän Hengen tarpeen. Ihmisen säälittävän heikko tahto ja voima epäonnistuvat aina ilman Pyhää Henkeä!
- Se määräsi lainrikkajille asianmukaiset rangaistukset. Rangaistus oli Israelin lihallisessa yhteiskunnassa välttämätön estäen suuren osan laittomuutta ja rikollisuutta.
- Kiviin kirjattu siviililaki tarkoitettiin Israelin lihalliselle kansakunnalle, ja jos israelilaiset olisivat pitäneet siitä kiinni, kansa olisi ollut kirkkaan

kunniakas (5. Moos. 4:8). Suurempi osa Jumalan tarkoitusperää olisi tullut toteutetuksi.

Toiko siviilioikeus kestävä parannuksen, sydämen muutoksen, kääntymyksen? Selvästi ei! Se ei ollut sen tarkoitus.

Jumala säilytti antamansa hallituksen täydellisesti, muttei Israel. Ennen kuin Jumala oli ehtinyt päättää kansalle antamansa näyttävän siviililakilahjan antamisen, ihmiset olivat jo langenneet irstauteen ja palvomaan kultaista vasikkaa. Tässä oli merkki seuraavien sukupolvien ja vuosisatojen ajan valitettavasti seuraavista tapahtumista.

Liitto oli loistava, mutta siitä puuttui elementti–joka lisättyä muodostaisi tulevan erilaisen, paremman liiton (Hepr. 8:6).

JEREMIA PROFETOI UUDESTA LIITOSTA

Jumala paljasti profeetta Jeremialle Jumalan suunnitelman vanhan liiton kirkkautta paljon suuremman asian. ”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa *uuden liiton*; en sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta, ja jonka liittoni he ovat rikkoneet, vaikka minä olin ottanut heidät omikseni, sanoo Herra. Vaan tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani” (Jer. 31:31–33).

Israelin kansa oli luvannut totella Jumalaa, mutta kun se rikkoi annettua lakia, se rikkoi Jumalan kanssa

solmimansa aviosopimuksen. Jumala profetoi Jeremian kautta asettavansa uuden avio-liiton. Uusi liitto olisi *samaan lakiin* perustuva sopimus, mutta ei kivitauluille vaan ihmisten sydämiin ja mieliin kirjoitettu!

Toisin kuin yleisen kristinuskon versio väittää, uusi liitto ei perustu Jumalan lain poistamiseen, vaan samaisen lain *suurentamiseen!*

Uusi liitto perustuu samaan kymmeneen käskyyn, samaan rakkauden tiehen ja ulossuuntautuvaan huolenpitoon–rakkauteen Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan. Liiton piti olla uusi *liitto*, koska kyseisen lain *hallinnointi* oli uusi, vaikka laki itsessään ei ollut uusi.

Todisteita tästä uudesta liitosta ei löydy fyysisistä kivitauluista vaan Jumalan omien mielistä. Liitto käy esille toiminta- ja ajattelutavastamme. Laki on periaate, joka kattaa käytännössä kaikki mahdolliset ihmisolosuhteet ja tilanteet. Laki hallitsee kaikkea; Jumalan palveluksesta perhesuhteisiin, pienempiin yksityiskohtiin, jopa ruohonleikkaukseen. Moni ei suhteuta Jumalan lakia ruohonleikkaukseen, mutta jos naapurisi jättää nurmikon leikkaamatta, asia koskee myös lähimmäistä. Jumalan laki kattaa kaiken, koska perimmäinen asia on ulospäin suuntautuva, rakastava asenne Jumalalle ja kaikkea muuta kohden.

HENGEN VIRKA KIRKKAAMPI

”Kuinka paljoa enemmän onkaan Hengen virka oleva kirkkaudessa! Sillä jos kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä paljoa runsaammassa määrin kirkkautta” (2. Kor. 3:8–9). Paavalille oli selvä, että Jeesuksen Kristuksen uusi hallinto olisi vanhaa paljon kirkkaampi. Kumpikin

hallinnoi samaa lakia. Vanhan hallinnon aikana toimivat ihmistuomarit eivät voineet kuitenkaan välittää iankaikista elämää, he saattoivat toimittaa vain kuoleman. Nyt uusi, Jeesuksen Kristuksen johtama hallinto *antaa iankaikkisen elämän!* Jeesus Kristus työskentelee uuden liiton pastoriensa kautta opettaakseen omilleen, kuinka tehdä parannus ja lakata tekemästä syntiä–kuinka soveltaa Pyhän Hengen kautta Jumalan rakkautta–mikä johtaa lopulta Jumalaperheeseen syntymiseen! Uusi liitto ON PALJON KIRKKAAMPI kuin vanhan liiton koskaan tarjoama kirkkaus!

”Koska meillä siis on tällainen toivo, niin me olemme aivan rohkeat emmekä tee niinkuin Mooses, joka pani peitteen kasvoilleensa, etteivät Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä on katoavaista. Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä vielä tänäkin päivänä sama peite, vanhan liiton kirjoituksia luettaessa, pysyy poisotamatta, sillä vasta Kristuksessa se katoaa” (jakeet 12–14). Näetkö, kuinka valtava ihme uusi liitto on? Ymmärrä, Jumala toimittaa suurenmoisen teon! Jumalan pastorit *kykenevät selkeästi puhumaan* totuutta Jumalan sanasta, ja Jumalan omat voivat ymmärtää. Sekä puhuminen että kuuleminen ovat Jumalan Hengen voiman inspiroimia.

Nyt on täysin erilaista kuin muinaisessa Israelissa, jolloin Mooseksen kasvot oli peitettävä. Tästä syystä useimpien ihmisten mielet ovat edelleen sokaistuneet. He saattavat lukea Raamatun totuutta, mutta he eivät omaa mieltä ymmärtää; vain Pyhä Henki antaa kyvyn ymmärtää Raamattua.

”Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta luetaan, on peite heidän sydämensä päällä; mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois. Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus”

(jakeet 15–17). Jumalan omat eivät ole sokeutettuja vaan kokevat vapauden, koska Jumalan Henki asuu heissä.

Jumalan tosi pastorit pyrkivät sisällyttämään Jumalan Hengen tuomioihin, neuvoihin ja saarnoihin. Näin tehdessä tapahtuu hienoja muutoksia: Ihmiselämissä, avioliitoissa, perheissä, seurakunnissa. Lopulta *koko maailma* muuttuu Hengen hallinnon takia.

”Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoim katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme...” (jaa 18). Ne meistä, joilla ei ole kasvoja peittävää verhoa, muuttuvat! Muuttuvat miksi? ”...saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki.” UUSI HALLINTO JOHTAA IHMISET KEHITTÄMÄÄN SAMAN LUONTEEN KUIN JUMALA!

Kyllä, vanha hallinto omasi tietyn kirkkauden, mutta kalpenee uuden liiton kirkkauteen verrattuna.

Jumalan tarkoitus oli korvata kuoleman virka uudella hallinnolla: Hengen hallinnolla. Jumalan pastorit ovat tänään kelpoisia uuden liiton palvelijoita, jotka opettavat ihmisille, kuinka saavuttaa Jumalan suurenmoinen iankaikkisen elämän lahja. Vanhan liiton hallinto ei yksinkertaisesti kyennyt tähän.

Seurakuntalaisten mielissä tapahtuvat hengelliset muutokset ovat massiivisia hengellisiä maanjäristyksiä, ukkosenjyrinöitä ja salamointeja, mikä on paljon kunnioitusta herättävämpää kuin Jumalan teot Vanhassa testamentissa tai Siinainvuoren ihmeteot.

KAKSI

PELASTAVA PAPISTO

SAMAIN KUIN VANHASSA LIITOSSA, JUMALA PERUSTI hallinnon myös uuteen liittoon. Kyseessä ei ole kuitenkaan entinen muinaisen Israelin pappien, tuomarien ja kapteenien järjestelmä vaan uusi Kristuksen itsensä hallinto!

Jumalan rakkaus on tänä päivänä sama kuin Siinainvuorella. Jumalan elämäntapa on muuttumaton, Jumalan hengellinen laki on muuttumaton, mutta Jumalan uuden liiton *hallinto* eroaa muinaisen Israelin hallinnosta monella tavalla.

Muinaisen Israelin Jumalan hengelliseen lakiin perustuvat fyysiset määräykset olivat usein varsin yksityiskohtaisia, mutta nykypäivän Jumalan pastoreilla ei ole yleisiä, yhtäläisiä, yksityiskohtaisia toimintatapoja.

Nykyisessä papillisessa järjestyksessä ei ole määrätty yhtä ainoaa tapaa käsitellä tilannetta. Raamattu on Jumalan pastorien käsikirja, ja Jumala odottaa uuden

liiton hallintonsa toimivan lähellään ja soveltavan Jumalan sanan hengellisiä periaatteita *Pyhän Hengen kautta*.

Apostoli Paavali selvittää muutama vuosi Jumalan uuden liiton hallinnon perustamisesta, kuinka uusi liitto eroaa vanhan liiton hallinnosta. ”Alammeko taas suositella itseämme? Vai tarvinnemmeko, niinkuin muutamat, suosituskirjeitä teille tai teiltä?” (2. Kor. 3:1). Paavali kysyy, tarvitsevatko Jeesuksen Kristuksen pastorit kirjeitä tai valtakirjoja virkojensa todistamiseksi. ”Te [veljet] itse olette meidän kirjeemme, joka on sydämeemme kirjoitettu ja jonka kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat. Sillä ilmeistä on, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelustyöllämme kirjoitettu, ei musteella, vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitauluihin, vaan sydämen lihatauluihin. olemme meidän sydämessämme kirjoitettu kirje, joka tunnetaan ja luetaan kaikista ihmisistä” (jakeet 2–3).

Mitä Paavali yrittää selvittää? Hän vakuuttaa, että jumalallinen hedelmä Jumalan omien elämässä on uskollisen pastorin todiste! Kyseessä ei ole musteella kirjoittavista ”rasti ruutuun” pastoreista vaan pastoreista, joiden kautta Jumalan Henki kirjoittaa Jumalan lain jäsenten sydämiin ja mieliin!

Vaikka uusi liitto on paljon parempi kuin vanha, Paavali ei vähättele vanhaa liittoa. Vanha liitto oli vaikuttava Jumalan Israelin kanssa solmima aviosopimus. Israelilla ei ollut kuitenkaan *sydäntä* totella. Kansa näki lain kivitauluissa, mutta laki ei tullut osaksi kansalaisia, lakia ei kirjoitettu ihmisten sydämiin ja mieliin. Kansalaisilta puuttui kuuliaisuuden *henki*.

Tapaus on hengellisessä Israelissa täysin erilainen. Uuden liiton (joka on sekin avio-liitto) sääntöjen ja

ehtojen mukaan Henkensä kautta Jumala sisäistää lakinsa mieliimme ja sydämiimme. Sen sijaan, että tottelisi lihallisista syistä, Jumalan seurakunta tottelee tänään, koska rakastaa Jumalaa ja tahtoo elää samalla tavalla kuin Jumala. Rakastamme elämäämme puuttunutta Jumalaa, joka kutsui ja saattoi meidät ulos hengellisestä Egyptistä. Meissä asuva Henki mahdollistaa yhteyden Isään Jumalan ja Jeesukseen Kristukseen. Nykyinen Jumalan hengellinen ihmeteko ylittää fyysiset Israelin kansan Siinainvuorella kokemat ihmeet.

Jumalan pastoreita neuvotaan tarkkaamaan Jumalan omia uuden liiton valossa. Jumala kirjoittaa lakinsa seurakuntalaisten sydämiin ja mieliin–Pyhän Hengen kautta. Pastorit palvelevat Jumalaa! Toimeksiannon pitäisi vapisuttaa Jumalan pastoreita jumalallisella pelolla. Pastorit kantavat suuren vastuun palvella ja hallinnoida ilolla–mutta myös jumalallisella pelolla.

Paavali jatkaa: ”Tämmöinen luottamus meillä on Kristuksen kautta Jumalaan; ei niin, että meillä itselämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta” (jakeet 4–5). Paavali antaa kaiken kunnian Kristukselle ja Isälle Jumalalle. Pastorit *eivät saa* ylpistyä heille annetusta asemasta. He ovat Jeesuksen Kristuksen palvelijoita.

Mutta huomaa jae 6: ”...joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.” Jumalan pastorit ovat Hengen, eivät kirjaimen palvelijoita. Vaikka vanha liitto oli kirkas ja hyvä, se ei sisältänyt katumusta, ei johtanut sydämen muutokseen, ei kyennyt johtamaan pelastukseen–lopputulos oli edelleen kuolema!

Mutta kuten jae 6 paljastaa, Henki tekee eläväksi! Uudessa liitossa on tilaa parannukselle. Todellinen sydämen muutos on mahdollinen. Jumalan omista toimiva Jumalan Hengen voima johtaa iankaikkiseen elämään, mikä ylittää huimasti vanhan liiton lupaukset. Ravinto, turva, vauraus ja voima eivät ole Jumalan Henkeen ja iankaikkiseen elämään verrattavia asioita!

Herbert W. Armstrong selvittää asiasta kirjassaan *Ihmisen uskomattoman suuri potentiaali*: ”Vanhan testamentin uhrilait ja seremonialliset rituaalit olivat vain *väliaikainen korvike* Kristukselle ja Pyhälle Hengelle. Kun todellisuus tuli, korvaus lopetettiin–mutta perustava HENGELLINEN LAKI–kymmeneen käskyyn kodifioitu RAKKAUDEN laki–jatkui. SEURAKUNNAN, joka omasi Pyhän Hengen, edellytettiin noudattavan, ei pelkästään kirjaimen tiukuudella, vaan hengellä... tai lain ilmeistä tarkoitusta...”

Jumalan omien on toteltava Jumalaa, ei pelkästään lain tiukan kirjaimen mukaisesti, vaan lisäksi lain hengellisen tarkoituksen mukaisesti. Lisäksi Jumalan pastorien tehtävänä on opettaa Jumalan omille Jumalan lain taustalla oleva hengellinen periaate, joka on rakkauden tie.

JEESUKSEN KRISTUKSEN PALVELIJAT

Olet saattanut kuulla ilmauksen ”Jeesuksen Kristuksen palvelija”, mutta oletko miettinyt, mitä se todella tarkoittaa?

Samoin kuin Aaron ja hänen poikansa olivat osa leeviläistä pappetta, Jumalan tosi pastorit ovat nykypäivänä osa Jeesuksen Kristuksen pappetta. Samoin kuin Aaron toimi muinaisessa Israelissa ylipappina, ja

pappeja hänen alaisenaan, Jeesus Kristus toimii nyt todellisena ylipappina, toimii elävänä, kirjaimellisena pastorien Päänä. Jumalan pastorit toimivat Kristuksen alaisuudessa osana Kristuksen hallintoa.

Heprealaiskirjeen kohta selittää asian perusteellisesti.

”Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin” (Hepr. 5:5). Kristus ei nimittänyt itseään ylipapin virkaan vaan Isä Jumala.

”Niinkuin hän toisessakin paikassa sanoo: Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan. Ja lihansa päivinä hän väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden” (jakeet 6–7). Ymmärryksen, että Kristus toimii Ylipappinamme, tulee motivoida jokaista Jumalan pastorin päätöstä Jumalan hallintomiehenä.

Yläpappimme Jeesus Kristus tuskaili rukouksessa koko fyysisen elämänsä ajan. Miksi? Jumalan omien hyväksi. Kristuksen nykyiset pastorit pyrkivät rukoilemaan samalla tavalla palvellessaan Jumalan omia. He eivät pelkäästään omista ”aikaa polvillaan” vaan rukoi-levat hartaasti, energisesti sydämestä, jotta Jumala johtaa heitä tekemään viisaita päätöksiä omiensa elämän ohjaamiseksi.

Jumalan omien auttaminen ei ole ohjekirjasta ongelman ratkaisua etsimistä. Jumalan pastorien tehtävä on kattavampi kuin käskyjen ja kieltojen noudattamisen valvomista ja toimeenpanoa. Osa päätöksistä on mustavalkoisia. Jumalan lakia soveltaessaan Jumalan hallinto *ei saa koskaan* tehdä kompromisseja. Jos joku aiheuttaa erimielisyyttä, Jumalan toimintamalli on selvä! Kuitenkin

suuri osa pastorien Jumalan omien kanssa toiminnasta ei ole mustavalkoista. Oikean toimintatavan löytäminen vaatii *Hengen johtamaa ymmärrystä!* Jeesuksen Kristuksen palvelijana toimiminen vaatii Kristuksen mieltä sopivan toimintatavan määrittämiseksi. Meidän on huudettava sydämestämme Jumalan puoleen, joka pystyy pelastamaan arvollisen perheensä kuolemasta.

”Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden, ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden (pelastuksen) aikaansajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset” (jakeet 8–9). Jeesus Kristus ei tehnyt koskaan syntiä, mutta oppi silti. Jeesus säilytti jatkuvasti nöyrän, oppimaan halukkaan asenteen. Sitten, kun Kristus tuli ylösnousemuksessa täydelliseksi, hänestä tuli kaikkien niiden Ylipappi, jotka Jumala kutsuisi vastaanottamaan samat arvokkaat ja iankaikkiset lupaukset!

Kääntymysprosessi on vaikea. Jumalan omat joutuvat taistelemaan voittaakseen, kasvaakseen, muuttuakseen ja saadakseen iankaikkisen pelastuksen. Annetun haasteen lisäksi Jumala on päättänyt kutsua seurakuntaansa maailman heikot (1. Kor. 1:26–29). Todelliset Jeesuksen Kristuksen pastorit pyrkivät seuraamaan jatkuvasti uskollisen, armollisen Ylipapin esimerkkiä, ja ylläpitämään positiivisen, toivon täyttävän näkemyksen koskien jokaista seurakunnan jäsentä. Pastorit työskentelevät nähdäkseen jokaisen ihmisen *kuten Jumala*, työskentelevät seurakuntalaisten kanssa vastaavalla Jumalan rakkaudella.

KAHDEN PAPPEUDEN VERTAAMINEN

Heprealaiskirjeen luku 7 vertaa yksityiskohtaisesti Aaronin pappautta Jeesuksen Kristuksen papputeen.

Jae 4 kertoo: ”Katsokaa, kuinka suuri hän [viittaa Jeesukseen Kristukseen] on, jolle itse kantaisä Abraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.” Luvun ensimmäiset jakeet todistavat, että Melkisedek on sama kuin Jeesus Kristus. (Lisätodisteita totuudesta saat ilmaisesta uusintapainosartikkelistamme ”Who Was Jesus Before His Human Birth?”, Kuka Jeesus oli ennen ihmiseksi syntymää?)

Abraham matkasi muinaisina aikoina Jerusalemiin, ja maksoi kymmenykset Melkisedekille. Leevi, jonka mukaan leeviläinen pappeus nimettiin, oli Abrahamin sukulinjan jälkeläinen (jae 5).

”Mutta hän [Melkisedek], jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Abrahamilta ja siunasi sen [Abrahamin], jolla oli lupaukset. Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan” (jakeet 6–7).

On epäilemättä selvä, kumpi oli suurempi! Abraham maksoi kymmenykset Melkisedekille! Paavali sanoo, että koska Leevin isoisä Abraham maksoi kymmenykset Melkisedekille (Jeesukselle Kristukselle), leeviläinen pappeus ei ole yhtä suuri kuin Jeesuksen Kristuksen pappeus.

Useimmat käyttävät näitä ja muutamaa seuraavaa jaetta kieltääkseen Jumalan käskyn maksaa kymmenykset. Sen sijaan että poistaisi kymmenykset, kohta tekee selväksi, *mihin* kymmenykset on suunnattava. Eri hallinto, jolla oli eri Ylipappi, oli korvannut leeviläisen pappeuden. Paavali selitti, kenen pitäisi perustellusti *vastaanottaa* kymmenykset.

Paavali jatkaa jakeessa 11: ”Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu (jonka alaisuudessa kansa

vastaanotti lain), miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?” Paavali esittää asian päivänselvästi! Jos täydellisyys leeviläisen pappeuden avulla olisi mahdollinen, toiselle pappeudelle ei olisi syytä. Koska täydellisyys *ei* ollut mahdollinen, parempi pappeus Jeesuksen Kristuksen johdolla oli välttämätön.

Jeesuksen Kristuksen pappeus ei ole lihallisen lain käskyn mukainen vaan johtaa iankaikkiseen elämään (jakeet 15–16).

”Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista–nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa, mutta tämä hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka hänelle sanoi: Herra on vannonut eikä ole katuva: Sinä olet pappi iankaikkisesti–niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut” (jakeet 20–22). Paavali korostaa jälleen kerran, että Isä Jumala asetti Jeesuksen Kristuksen tähän virkaan, ja toistaa, että uusi Jeesuksen Kristuksen alainen liitto on varma ja pysyvä.

”Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä” (jae 23). Leeviläiset papit olivat fyysisiä kuolevaisia, jotka jättivät virkansa seuraajalleen. Näin ei ole Jeesuksen Kristuksen pappeudessa. Kristus elää ikuisesti! ”Mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että hän pysyy iankaikkisesti” (jae 24).

PELASTAVA PAPPEUS

Katso, mitä Jeesus Kristus kykenee tekemään uuden, pysyvän hallinnon kautta! ”Jonka tähden hän myös

voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa” (Hepr. 7:25). Jeesus Kristus pystyy *pelastamaan* Jumalan tykö kauttaan tulevat, toisin kuin vanhassa liitossa, mikä ei ollut vanhan liiton tarkoitus. Uuden hallinnon Ylipappina Jeesus Kristus pystyy kirjaimellisesti pelastamaan ihmiset.

Jumalan pastorit ovat osa uutta hallintoa. Heillä on tosiasiallinen tehtävä pelastaa ihmisiä!

Ihmiset eivät tietenkään kykene suorittamaan tehtävää omin voimin vaan ainoastaan Jumalan Pyhän Hengen voimalla. Siitä huolimatta Jumala toimittaa inhimillisten työvälineittensä kautta pelastusta. Kun pastori vierailee, hän on paikalla vahvistamassa ja auttamassa henkilöä pelastukseen! Ylimmäinen pappi Jeesus Kristus käski henkilökohtaisesti ensimmäisen vuosisadan pääapostoli Pietaria ruokkimaan ”lampaitaan” (Joh. 21:16–17). Tämä on käsky ruokkia hengestä syntyneitä seurakunnan jäseniä kasvamaan ja menestymään, jotta he voivat lopulta syntyä Jumalan perheeseen ja elää ikuisesti. Vanhurskaiden pastorien, jotka ovat valmiita antamaan elämänsä lampaiden puolesta–aivan kuten Pietaria käskettiin, täytyy ruokkia seurakunnan jäseniä (jakeet 18–19).

Jumalan pastorit työskentelevät ja pyrkivät väsymättä vahvistamaan ja johtamaan ihmisiä pelastukseen! Tämä voi vaatia tuntikautista auttamista jäsenen vakavasta ongelmasta selviämiseksi. Tämä voi tarkoittaa myös henkilön seurakunnasta poistamista hänen itsensä–tai koko seurakunnan pelastamiseksi! Vain Jumalaa lähellä oleva pastori kykenee havaitsemaan eron. Emme voi lukea käsikirjan sivulta, mitä tehdä. Tämän tyyppisiä päätöksiä tekevän pastorin on anottava polvillaan

hartaasti Jumalalta, että Jeesus Kristus osoittaa, mikä on paras toimintapa auttaa pelastamaan ihmisiä. KRISTUS ON YLIMMÄINEN PAPPI, JOKA OSAA PELASTAA IHMISIÄ! Pastorit eivät voi tehdä työtä erossa Jumalasta, tekemättä vakavia virheitä.

”Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä” (Hepr. 7:26–27). Uuden liiton Ylipappi on täydellinen. Hän ei ole kuten muinaiset ylipapit, joiden piti uhrata peittääkseen omat syntinsä. Kristus kuoli kerran lopullisena täydellisenä uhrina!

LAKI EI ONGELMA

Paavali tiivistää koko aiheen seuraavassa luvussa. ”Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaassa, tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen” (Hepr. 8:1–2). Jumalan Uuden testamentin seurakunnan jäsenillä on Ylipappi, joka istuu PARHAILLAAN Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaassa!

Vanha liitto ei ole enää voimassa. ”Mutta tämä taas on saanut niin paljon jalomman viran, kuin hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu” (jae 6). Tämä Kristuksen hallinnoima uusi, *parempi* liitto perustuu *paremmille* lupauksille–iankaikkisille lupauksille. Seurakunnan

pastoreilla on *etuoikeus* toimia osana tätä jalompaa hallintoa.

”Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle” (jaa 7). Jälleen, jos leeviläinen pappeus kykenisi tuomaan täydellisyyden, uutta liittoa ei tarvittaisi (Hepr. 7:11).

Mikä oli vanhan liiton ongelma? ”Sillä moittien heitä hän sanoo: Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton” (Hepr. 8:8). Ongelma ei ollut laissa eikä liitossa vaan vanhan liiton *ihmisissä*, jotka olivat tottelemattomia, rikkoivat sanansa, ja rikkoivat siten liiton.

Mitä olisi tapahtunut, jos israelilaiset olisivat pitäneet osuutensa liitosta? He olisivat saaneet pelkästään *fysisiä, kansallisia, siunauksia*. Heidän kuuliaisuutensa ei olisi tuonut heille iankaikkista elämää. He eivät olisi kokeneet sydämen muutosta eivätkä ajattelun muutosta, he eivät olisi saavuttaneet pelastusta; näitä lupauksia ei annettu tuona aikana.

Israelilaiset eivät pystyneet pitämään edes lain kirjainta. Löydettyään heidät vikapääksi, Jumala teki toisen liiton: ”En sellaista liittoa kuin se, jonka minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra. Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani” (jakeet 9–10). Huomaa huolellisesti! Uusi liitto ei poista lakia; ei myöskään perustu toiseen lakiin. Jumala puhuu täsmälleen samasta hengellisestä laista, jota muinaiset israelilaiset

eivät kyenneet noudattamaan. Tämä uusi liitto koskee ihmisiä, joiden sydämeen on *kirjoitettu Jumalan lait. Näiden ihmisten sydämet kykenevät tottelemaan, koska Jumalan Pyhä Henki antaa heille voiman.*

”Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: Tunne Herra; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut” (jae 11). Tämä uusi liitto johtaa suurenmoiseen aikaan, jona Jumalan valtakunta hallitsee maata, jolloin kaikki maailmassa tuntevat Jumalan. Jokainen maailmassa pystyy pitämään tämän uuden liiton nojalla Jumalan suuren lain.

Huomaa nyt selvä ero vanhaan liittoon, josta Paavali puhuu jakeessa 12: ”Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejensä.” Uuden liiton nojalla on mahdollista soveltaa armoa. Kyseessä ei ole harkinnan puute. Jumalan hallitus toimeenpane rangaistuksen ja oikaisun osana Jumalan rakkautta. Jumala ojentaa meitä saattaakseen meidät parannuksen tekoon. Muuttuessamme Jumala on meitä kohtaan armollinen, antaa meille syntimme anteeksi ja poistaa syntimme pois muististaan.

Hengen hallinto eroaa vanhan liiton siviilihallinnosta. Jeesuksen Kristuksen johdolla tapahtuva Hengen hallinto sallii armon, parannuksen teon, muutoksen ja kääntymyksen. Työskennellessään Jumalan omien kanssa, Jumalan pastorit toimivat muutosprosessi mielessään Jos joku Jumalan omista jatkaa nöyrällä, opettavaisella asenteella aiheuttamatta epäsopua, on mahdollisuus työskennellä ja auttaa voittamaan jopa pitkän aikaa.

KOLME

JUMALAN LAIN HENKI

JOKAISISSA FYYSSISESSÄ PERHEESSÄ NOUSEE ESILLE ongelmia perheen hallinnon hoidettavaksi. Sama pätee Jumalan hengelliseen perheeseen. Jumala pitää tarkasti huolta, että Jumalan hallintomiehet kohtelevat perheenjäseniä oikealla tavalla.

”Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen. Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain” (Gal. 6:1–2). Kun henkilö lähestyy pastoria ongelman kanssa, tavoitteena on oltava henkilön palauttaminen tuottavaksi, kasvavaksi Jumalan perheen jäseneksi. Jumalan tahto on, että Jumalan Pyhän Hengen avulla pastori auttaa Jumalan omat näkemään ja voittamaan virheensä. Pastorit lähestyvät annettua haastetta auktoriteetilla, mutta myös armolla tiedostaen, etteivät itse ole täydellisiä (Hepr. 5:2).

LAIN KIRJAIMESTA EI KOMPROMISSIA

Kun pastori antaa neuvoa Jumalan Henkeä käyttäen, Jumalan seurakunnan jäsenet tietävät olevansa rakastettuja! Heitä inspiroidaan ja motivoidaan muuttamaan.

Vakavassa tapauksessa Jumalan Hengen käyttäminen saattaa tarkoittaa jäsenen hetkellisesti uskonyhteydestä poistamista, mutta toivossa, että poistettu voidaan palauttaa yhteyteen, lisäksi seurakunnan jäseniä suojataan.

Asia ei tarkoita sitä, että Jumalan pastori tekisi kompromissin lain kirjainta koskien. Pastori ei saa ”hengellistää” Jumalan lakia esim. luvaten, että ”voit työskennellä sapattina niin kauan kuin pidät sapatin sydämessäsi”. Lain hengen ylläpitäjänä toimiminen ei tarkoita lain kirjaimen poistamista, se tarkoittaa lisäksi henkilön *asenteen* tunnustamista.

Huomaa 2. Moos. luvun 34 kuvaus Jumalasta: ”Niin Herra astui alas pilvessä, ja Mooses asettui siellä hänen läheisyyteensä ja huusi Herran nimeä. Ja Herra kulki hänen ohitsensa ja huusi: Herra, Herra on *laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa*” (jakeet 5–6). Jumala kuvaa heti vanhan liiton perustamisen alussa itseään suureksi ARMOSSA.

Toiset Raamatun kirjoitukset todistavat, että Jeesus Kristus oli Vanhan testamentin Jumala (esim. 1. Kor. 10:4). Isä Jumala ja Kristus ovat ajatuksessa täydellisesti yhtä (esim. Joh. 10:30). Jumala lausuu: ”En muutu”, ja Jeesus Kristus on ”sama eilen ja tänään, ja iankaikkisesti” (Mal. 3:6; Hepr. 13:8). Tarkoittavatko lausumat, että Kristus on armollinen lakia ajoittain lieventämällä?

Jumalan kuvaus 2. Moos. kirjan luvussa 34 jatkuu: ”...joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi

pahat teot, rikokset ja synnit, *mutta ei kuitenkaan jätä rankaisematta*, vaan kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen” (jae 7).

Tämä on kaunis kuvaus siitä, kuinka Kristuksen pastorit toimivat. Ylimmän papin esimerkkiä seuraten Jumalan pastorit eivät jätä huomioimatta tuomiota eivätkä lakia. He eivät salli kaaosta eikä laittomuutta seurakunnassa.

Se, että pastorit palvelevat Jumalan omia Hengen hallinnon, merkitsee, että Jumalan omat tietävät, että Jumalan pastorit rakastavat heitä. He näkevät pastorien neuvossa Jumalan armon ja anteeksiannon. Ja kun Jumalan pastorien on ojennettava voimallisesti, yhteydestä hetkellisesti poistamalla tai jopa erottamisella, seurakunnan jäsenet tietävät, ettei Hengen hallinto sivuuta lakia—että myös nämä päätökset tehdään rakkaudella.

RAKKAUDEN LAKI TOIMINNASSA

Filadelfian Jumalan seurakunnan johtava pastori Gerald Flurry on lausunut, etteivät pastorit voi lähestyä Jumalan omien kaitsemista matemaattisena yhtälönä. Jumalan Henki ei voi virrata tällaisessa neuvonnassa! Jumalan omat ei ole matematiikan ongelmia. Kun Jeesuksen Kristuksen tosi pastorin on erotettava henkilö seurakunnasta, hän pyrkii osoittamaan henkilölle, että toimenpide edustaa Jumalan rakkauden lain tointa. Jopa vaikeassa tilanteessa henkilön on tiedostettava, että hallinto tekee työtä kanssaan päämääränä saattaa hänet takaisin. Jumalan pastorit heittävät henkilölle innokkaasti *pelastusrenkaan*, ei upottavaa ankkuria! Kaikissa pastorien teoissa rakkauden lakia tulee suurentaa Jumalan omien silmissä.

Tarkastellaan esimerkkiä, jossa seurakunnassa pitkään olleen parin perhe-elämänsä oli edelleen mutkallinen; Aviomies, vaimo sekä lapset kärsivät tilanteesta. Aviomies tokaisi perheelleen pari sanaa viikossa, ei rukoillut eikä opiskellut Raamattua perheensä kanssa. Mies ja vaimo olivat jakautuneita. *Koko perhe* oli kulkeutumassa syrjään vailla nopeita toimia.

Useita viikkoja kestäneiden toistuvien, vaikeiden neuvontaistuntojen, joiden tarkoituksena oli puuttua perheen ongelmiin, jälkeen perheelle oli lopulta selitettävä: ”Emme todellakaan tahdo poistaa teitä seurakunnasta, mutta tämä on viimeinen tilaisuutenne! Jollemme totea pikaisia muutoksia, meille ei jää muuta vaihtoehtoa.” Moisessa vaiheessa oli vaikea kuvitella, että perheen tilanne muuttuisi.

Seuraavina viikkoina perheen käytös muuttui kuitenkin huomattavasti. Jäsenet saapuivat jumalanpalvelukseen hymyillen! Avioliitto oli monien vuosien jälkeen ensimmäistä kertaa onnellinen! Mies puhui perheen yhteisistä raamattuopinnoista. Muutos oli ällistyttävä!

Jonkin ajan kuluttua perheen pastori kiitti miestä sähköpostitse rohkaisevista keskusteluista ja perheessä tehdyistä muutoksista, ja annettujen neuvojen soveltamisesta. Mies puolestaan kiitti pastorin kannustuksesta ja säännöllinen ja sydämellinen yhteydenpito jatkui myös jatkossa.

Tämä on esimerkki Hengen hallinnasta!

TOISEN TAAKAN KANTAMINEN

Edellinen tapaus kuvaa, mitä toisen taakan kantaminen tarkoittaa. Pastoreilla ei ole käsikirjaa, milloin poistaa seurakuntayhteydestä, milloin antaa viimeinen tilaisuus,

viimeinen varoitus ja milloin rohkaista. Toimet vaativat Pyhää Henkeä ja ohjausta Ylipapiltamme.

Huomaa, mitä Kristus opettaa opetuslapsilleen nk. Vuorisaarnassa: ”Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään [tai suurentamaan]” (Matt. 5:17). Kristus jatkaa, ettei pelkästään lain kirjainta pidä soveltaa vaan lisäksi *lain henkeä*–lain ilmeistä hengellistä tarkoitusta. Lain suurentaminen tarkoittaa, että kaikissa teoissamme meitä motivoi Jumalan rakkaus. Loppujen lopuksi, ”Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä” (1. Joh. 5:3).

Jumalalla oli mielessä jopa vanhan liiton aikana lain suurentaminen. ”Herra on nähnyt hyväksi vanhurskaustensa tähden tehdä lain suureksi ja ihanaksi (kunnialliseksi)” (Jes. 42:21). Jeesus Kristus tuli ja täytti tämän lain suurentamista koskevan profetian–ei lain poistamisen, kuten useimmat kristityiksi tunnustavat *päinvastoin* opettavat. Jokaisen Jumalan antaman lain pohjalta löytyy perimmäinen hengellinen todellisuus suurentaa hengen kirjainta.

Jeesuksen Kristuksen pastorien on **SUURENNETTAVA** Jumalan lakia henkilökohtaisessa elämässään sekä seurakuntalaisten elämässä, minkä he tekevät osoittamalla Jumalan rakkautta neuvonannossa, armon osoittamisessa sekä tuomiota toteuttaessaan. Jumalan hengellisen lain on ulotuttava kaikkeen, mitä teemme, ja kuinka ajattelemme.

VANHURSKAUS PALJON SUUREMPI KUIN FARISEUSTEN

Jeesus Kristus antoi Matteuksen evankeliumin lukuun 5 tallennetun saarnan varhaistoimikaudellaan, oltuaan

työskennellyt opetuslasten kanssa vasta lyhyen ajan. Koska ajan uskonnolliset farisealaiset johtajat opettivat rituaalista lain kirjaimen noudattamista, Jeesuksen Kristuksen piti muokata opetuslasten mielet näkemään, mikä oli todellinen Jumalan laki, mullistaa lain ymmärrys.

”Sillä minä sanon teille [opetuslapset]: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan” (jae 20). Kristus ilmoitti, että opetuslasten vanhurskauden oli ylitettävä päivän uskonnollisten opettajien. Käsky päti opetuslapsiin tuona aikana, ja pätee tänään myös Kristuksen opetuslapsiin. Vanhurskautemme tulee olla paljon suurempi kuin fariseusten vanhurskaus. Jumalan lain ymmärryksemme on ylitettävä suuresti lain kirjain; suurennettava sisällyttämään lain hengellinen tarkoitusperä.

Täydellinen Ylimmäinen pappimme jatkoi: ”Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: Älä tapa, ja: Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: Sinä tyhjämpäiväinen, on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: Sinä hullu, on ansainnut helvetin tulen” (jakeet 21–22).

Jakeet 27–28 antavat toisen esimerkin: ”Te olette kuulleet sanotuksi: Älä tee huorin. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa.” Samoin kuin paha ajatus veljeä vastaan rikkoo kuudennen käskyn, naisen ajatuksissa himoaminen rikkoo seitsemännen käskyn. Kristus suurensi lakia vielä osoittaakseen, että jos jopa vihaat veljeäsi, olet syyllinen murhaan. Itse

asiassa, jos et *rakasta veljeäsi*, olet syyllinen lain rikkomiseen! Kuinka naurettavaa on, kun ihmiset väittävät että Kristus *poisti* lain, kun Kristus selvästi laajensi lakia!

Huomaa nyt jakeet 38–39: ”Te olette kuulleet sanotuksi: Silmä silmästä ja hammas hampaasta.

Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.” Ihmiset ovat pitkään pilkanneet vanhaa liittoa sanoen: ”Jos kyseessä todella olisi silmä silmästä ja hammas hampaasta, kaikki olisivat sokeita ja nälkäisiä.” Tämä laki oli todellakin osa vanhaa liittoa (2. Moos. 21:22–25; 3. Moos. 24:17–21; 5. Moos. 19:16–21), mutta puhuu rikoksen kohtuullisesta korvauksesta. Periaate oli tärkeä siviilioikeuden kohta lihallisesti ajattelevalle kansakunnalle; se toimi suurena varoituksena ja esteenä rikollisuuteen taipuvaisille ihmisille.

Uuden testamentin Hengen hallinnassa Kristus saattaa periaatteen täysin uudelle tasolle esittäen anteeksiannon ja armon. Vaikka toisinaan ongelmat ovat mustavalkoisia ja voidaan käsitellä mustavalkoisesti, tosi pastori ei vaadi liian pikaisesti rikoksesta lain kirjainta koskevaa rangaistusta. Hänen tavoitteenaan on soveltaa lain henkeä, esimerkiksi antaa enemmän aikaa katumukseen ja anteeksiantamiseen. Kummassakaan tapauksessa oikeaa toimintatapaa ei voida määrittää *lain kirjaimen* käsikirjan avulla. Uuden liiton pappeus on parempi! Jumalan pastorit pyrkivät pysyttelemään lähellä Jumalaa, jotta voivat soveltaa lain henkeä jokaisessa tilanteessa.

KÄÄNNÄ TOINEN POSKI

Herbert W. Armstrong esitti toukokuun 1979 *World Tomorrow* -ohjelmassa nimellä ”Lain henki” seuraavasti:

”Jumalan tiellä vaeltavan kristityn, joka pyrkii Jumalan täydellisyyteen, omaamaan Jumalan kaltaisen mielen, luonteen ja Jumalan Hengen, on tehtävä seuraavasti. Hän sanoi: Minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin.” Kuinka moni toimii näin tänään? Ihmettelen, kuinka moni kirkossa nykyään käyvä uskoo todella, mitä Jeesus sanoi. Ehkä he luulevat hänen olleen jonkinlainen pelkuri, joka ei tiennyt mistä puhui? Ihmiset eivät nykyään pidä neuvoa käytännöllisenä. Jos joku lyö sinua tänään, nostat varmaan vihassa nyrkkisi ja pamautat takaisin? Näin toimii lihallinen ihmisluontosi, joka on vihaa ja MURHAN henki.”

Käskyn henki koskee muutakin kuin pelkästään fyysisesti lyömistä, se koskee kaikkia syyttäviä ja rakkaudettomia asioita.

H. Armstrong jatkoi: ”Se on murhan henki sinussa. Se on, mitä se on, ja tarvitaan paljon enemmän rohkeutta, itsehallintaa ja voimaa kääntää myös toinen poski isketäväksi, kuin että iskee takaisin. Tämä on koko asian ydin! Jeesus ei ollut mikään pelkuri!”

Matt. 5:43–45 jatkaa: ”Te olette kuulleet sanotuksi: Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi. Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia...” Huomaa syy, miksi Jumalan omien tulee elää ja ajatella tällä tavalla: ollakseen Isän lapsia! Kun Jumalan omat tekevät Isän hengen ohjaamana päätöksiä, heistä tulee yhä enemmän Jumalan kaltaisia.

H. Armstrong selvitti: ”Mutta sanon teille: rakasta vihollisia. *Meidän ei varmaankaan tule toimia näin? Se ei olisi käytännöllistä?* Nykyään ihmiset eivät usko kehoitukseen. Nykyään ihmiset eivät toimi tällä tavalla. Miksi

ihmiset eivät usko tänä päivänä, että meidän pitää totella ja noudattaa Jumalan lakia? Nykyihmiset eivät noudata eivätkä suurena kymmentä käskyä.”

Kyseisenä aikana H. Armstrong joutui puuttumaan poikansa kapinaan. Hän toimitti rakkaudella Jumalan hallitusta taistellakseen Jumalan seurakunnalle ilmoittaman totuuden puolesta. Rakkaudella hän poisti seurakunnasta poikansa ja muut kapinalliset johtajat ja rukoili, että he tekisivät parannuksen. H. Armstrong sovelsi jaetta 44 olematta heikko.

H. Armstrong jatkoi: ”Nykyään ihmiset eivät usko vihollisensa rakastamiseen. Jumala käänsä rukoilemaan sinua vainoavien puolesta. Jos joku vainoaa ja syyttää sinua epäoikeudenmukaisesti, tarkoituksellisesti, haitallisesti asioista tietäen tekevänsä väärin, inhimillisesti minulle on aina vaikeinta olla vastustamatta ja suuttumatta tarkoituksellisesta tehdystä väärästä. Jos joku tekee virheen sitä tarkoittamatta, asia ei loukkaa minua. En usko, että olisi koskaan loukannut. Mutta jos joku todella TARKOITUKSELLA pyrkii tekemään paha, väärin, tätä on aina ollut vaikeinta anteeksi. Kristuksessa meidän on pystyttävä tähän. ’Rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa.’ No, siinä se on sana sanasta.”

NELJÄ

LAISSA ON TÄRKEINTÄ

MATT. 23:23 JEEBUS KRISTUS LUETTELEE, MIKÄ ”laissa on tärkeintä”. Mistä oli kysymys?

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, *mikä laissa on tärkeintä* (tai *painoarvoisempaa*): OIKEUDEN (TUOMION) ja LAUPEUDEN (ARMON) ja USKOLLISUUDEN (USKON)! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.”

Jeesus Kristus vahvistaa, että kaikkia Jumalan lakeja, kymmenykset mukaan lukien, on noudatettava, mutta korostaa myös, että laki sisältää painoarvoisempia asioita. Kristus vakuutti, että oikean *tuomion*, *armon* ja *uskon* hengellisten periaatteiden soveltaminen ovat elintärkeitä asioita!

Nämä ”painoarvoisemmat asiat” ovat elintärkeitä *hengen* hallinnossa! Jumalan pastorien pitää huolehtia

ennen kaikkea näistä asioista! Meidän on ymmärrettävä, sovellettava ja opetettava Jumalan lain henkeä–sen hengellistä tarkoitusta.

Meidän on myös ymmärrettävä, että toimiakseen osana Hengen hallintoa, Jumalan pastoreiden on oltava täynnä Jumalan RAKKAUTTA. Jumala on rakkaus (1. Joh. 4:8,16), ja Jumalan laki on rakkaus (1. Joh. 5:3). Jumalan rakkaus on kaiken lain perusta–nämä painoarvoisemmat asiat mukaan lukien. Tämä mielessä voisimme jopa sanoa, että *rakkaus* on lain TÄRKEIN, PAINOARVOISIN asia (Luuk. 11:42).

Jeesus Kristus ojensi vahvasti henkilöitä, jotka vaativat *lain kirjaimen tarkkaa tulkintaa* ylitse lain ilmeisen hengellisen tarkoituksen. Matt. 23:23 seuraavissa jakeissa Kristus nimittää heitä harhaan johtaviksi sokeiden taluttajiksi. Kristus kutsui heitä ulkoisesti vanhurskaiksi, tekopyhiksi, valkoiseksi kalkittujen hautojen kaltaisiksi–ulkonaisesti kauniisti koristetuksi, mutta täynnä kuolleiden luita ja saastaisuutta. Jakeissa 33 ja 35 Kristus nimittää heitä käärmeiksi ja kyykäärmeitten sikiöiksi ja sanoo, että heidän kaltaisensa ajattelu oli vastuullinen Aabelista Sakariaan vanhurskaiden tappamisesta! Kristus varoitti: ”Kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?”

Varoitus kuuluu Raamatun voimakkaimpiin tuomioihin! Huomaa kuitenkin vahvasti tuomitsevien sanojen takana oleva *rakkaus*.

”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet” (Jae 37). Kristus oli innokas antamaan anteeksi! Kristus rakastaa ihmisiä, tahtoo peittää ihmiset rakkaudellaan kuin kana poikasensa. Myös meidän on ajateltava ja toimittava näin.

Syvennetään ymmärrystämme näistä ”lain painoarvoisimmista asioista” – tuomiosta, armosta, uskosta ja rakkaudesta.

TUOMIO

Jumalan hallitusta hallinnoidessa on tehtävä monia tuomioita. Oikeus, tuomio todella on *painoarvoinen* lain asia! Johtava pastori Gerald Flurry on todennut, että tuomioita tehdessä pastorit tarvitsevat viisautta, kärsivällisyyttä, hienovaraisuutta, rohkeutta – että RAKKAUDEN on inspiroitava ja motivoitava kaikkia tuomioita. Rakkauden on inspiroitava ja motivoitava, kuinka puhumme ihmisille, kuinka käsittelemme ihmisiä. Jokaisen Jumalan palvelijan tulee rukoilla joka ikinen päivä lisää Jumalan rakkautta.

Viisaus on tärkeä avain oikeiden tuomiopäätösten tekemiseen. On välttämätöntä, että lankeamme päivittäin polvillemme ja rukoilemme viisautta yksityiskohtaisesti ongelmien ratkaisemiseksi. Tämä viisaus voidaan saada ainoastaan Jumalan mielestä. Laita asia käytännön testiin ja katso, kuinka monta vastausta tulee *rukoillessa*. Vakavissa ongelmissa voidaan tarvita paastoa.

Usein ihmiset pitävät listaa, mitä saa tai ei saa tehdä jokaisessa *mahdollisessa* tilanteessa. Tällaisen luettelon toimittaminen ei ole mahdollista! Jumalan sana ei sisällä luetteloa kaikista mahdollisista lain rikkomuksista. Jumalan pastorit eivät voi säätää kaikista mahdollisista lain rikkomuksista, koska laki on hengellinen (Room. 7:14), ja koska Jumala haluaa, että hänen omansa ymmärtävät lain hengellisen tarkoituksen (Joh. 4:24). Sekä pastorien että maallikkojäsenten tulee säännöllisesti rukoilla viisaudessa kasvamista, jotta kykenemme soveltamaan lain *periaatteita*. Näin suurennamme lakia

ja autamme varmistamaan asianmukaisen oikeuden tuomion.

Toinen tärkeä avain oikeaan tuomioon on Jumalan hallitus. Jumalan hallitus on hierarkkinen, voit lukea siitä 2. Moos. luvusta 18. Israelin kansan keskuudessa oli tehtävä lukuisia tuomiopäätöksiä, joita Mooses ei pystynyt käsittelemään yksin, miksi asetettiin Mooseksen alaisia toimia, joka jaettiin asianmukaisille. Vakavimmat asiat vietiin ylempään portaaseen oikean tuomion varmistamiseksi. Rakenne on sama Uuden testamentin seurakunnassa–hengen hallinnossa. Kun syntyy kysymys, miten tietyssä tilanteessa pitää edetä, pastori voi siirtää asian eteenpäin alueen johtavalle pastorille, ja aluejohtaja saattaa tarvittaessa asian eteenpäin Jumalan apostolille.

Tämän raamatullisen hallintorakenteen noudattaminen säilyttää *Jumalan* tuomiot. Toimintamalli on välttämätön, koska Jumala kehottaa meitä 2. Aik. 19:6: ”Katsokaa, mitä teette, sillä te ette ole tekemässä ihmisten tuomioita, vaan Herran tuomioita.” Emme tuomitse ihmisen, vaan Jumalan puolesta, ja Jumalan ON *OLTAVA* mukana tuomiossa. Ainoastaan Jumala voi antaa täydellisen tuomion jokaisessa tilanteessa. Jumala tietää tarkalleen, miten toimia. Jumala tahtoo, että *opimme* tekemään Jumalan kaltaisia, vanhurskaita tuomiota.

Jumalan laki sisältää *painoarvoisempia* asioita, ja oikea tuomio (tai oikeus) Jumalan *TOTAALISEN* lain soveltamiseksi on yksi niistä.

ARMO

”Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala” (2. Kor. 1:3).

Barnes Notes sanoo alkuiltauksesta ”Isä laupeuksien”: ”Tämä on heprealainen ilmaisumuoto, jossa substantiivi suorittaa adjektiivin paikan ja lause on lähes ’armollisen Isän’ synonyymi. Ilmaisus sisältää kuitenkin jonkin verran enemmän energiaa ja henkeä kuin yksinkertainen ilmaus ’armollinen Isä’. Heprealaiset käyttivät sanaa *isä* kuvaamaan useasti tekijää tai lähdeä; ja tällaisen fraseologian ajatus on, *että armo on peräisin Jumalalta, että hän on sen lähde, ja että JUMALAN LUONNE ON antaa armo ja myötätunto...*” (oma kursivointi).

Jumala on elänyt ikuisuuden, ja Jumalan laki on yksinkertaisesti ilmaus Jumalan täydellisestä elämäntavasta. Armo on painoarvoinen osa lakia, koska Jumala on Isä laupeuksien!

Jumala hallitsee armon *valtaistuimelta*. Jumalan taivaallista valtaistuinta kutsuttiin *armoistuimeksi* (esim. 4. Moos. 7:89). Ilmestysmajan kaikkeinpyhimässä oli liitonarkki: Arkku, joka sisälsi Aaronin sauvan, kymmenen käskyä ja kultaisen manna-astian. Arkin päällä oli armoistuin. Laki oli kiedottu armoon!

Mitä Jumala tarkkaa kiinteästi? ”Mitä tuoden minä voisin käydä Herran eteen, kumartua korkeuden Jumalan eteen? Käynkö hänen eteensä tuoden polttouhreja, vuodenvanhoja vasikoita? Ovatko Herralle mieleen tuhannet oinaat, kymmenettuhannet öljyvirrat? Annanko esikoiseni rikoksestani, ruumiini hedelmän sieluni syntiuhriksi?” (Miika 6:6–7). Tyytykö Jumala yksinään fyysisiin töihin? Saammeko Jumalan hyväksynnän *pelkästään* esimerkiksi korkeilla kymmenyksissä ja uhrilahjoilla?

Jae 8 vastaa: ”Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on; ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että *teet sitä, mikä oikein on, RAKASTAT LAUPEUTTA* ja

vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?” Tämä on yksi Jumalan meiltä tahtomista, tärkeimmistä luonteen ominaisuuksista: RAKASTA armoa! Asia ei sisällä mitään fyysistä vaan tehtävämme on tavoitella ja viljellä armoa, armollista mielenlaatua, joka rakastaa anteeksiantoa. Armo kuuluu lain painoarvoisempiin asioihin!

Pohdi vertausta velallisesta. Matt. 18:21 Pietari kysyy Jeesukselta Kristukselta, kuinka usein ihmisen on annettava anteeksi veljelleen, joka tekee syntiä häntä vastaan. Pietari halusi tietää, oliko anteeksiannolla rajoitusta, *seitsemän kertaa?* Kristus vastasi *70 kertaa seitsemän!* Sen jälkeen Kristus antaa vertauksen kuninkaasta, joka kutsui palvelijansa maksamaan velkansa. Kun yksi velallinen ei kykene maksamaan velkaansa 10 000 talenttia, kuningas käskää velallisen perheen ja kaiken omaisuutensa myytäväksi maksamaan suuren osa velasta. Velkamies kaatuu kauhusta, lankeaa kuninkaan jalkoihin pyytämään armoa ja kärsivällisyyttä maksaakseen ajan kanssa.

Kuninkaan ”kävi sääliksi” palvelijaa ja hän vapautti miehen – antoi velan täysin anteeksi (jae 27).

Huomaa, mitä seuraavaksi tapahtuu, miten juuri velat anteeksi saanut palvelija toimii. Sama palvelija lähtee jäljittämään pienen rahasumman hänelle velkaa olevaa palvelijaa. Sen sijaan, että osoittaisi armoa kuten kuningas, tämä paha palvelija heittää velallisensa vankilaan, kunnes tämä maksaisi velan (jae 28–30).

Kun kuningas kuulee tapahtuneesta, hän vihastuu suuresti ja heittää armoa osoittamattoman pahan palvelijan, jolle on juuri antanut anteeksi, vankilaan. Jeesus Kristus lausuu: ”Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi” (jae 35).

Miksi vertauksen kuningas vihaistuu suuresti pahan palvelijan toimista? Miksi Kristus varoittaa voimallisesti? Lain kirjaimen mukaan rahaa lainanneella oli laillinen oikeus heittää velallinen vankilaan, aivan kuten mies teki. Asian ydin on, että koska Jumala on antanut meille SUURESTI anteeksi, myös meidän on suhtauduttava armollisella, anteeksiantavalla asenteella lähimmäistämme kohtaan!

Vaikka Jumala on valtavan armollinen, älä erehdy pitämään Jumalan armoa synnin suvaitsemisena.

Muista 2. Moos. 34:6–7 *Jumalan nimen* voimallinen yhteenveto: ”Herra, Herra on laupias ja armahtavainen Jumala, pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, joka pysyy armollisena tuhansille, joka antaa anteeksi pahat teot, rikokset ja synnit, MUTTA EI KUITENKAAN JÄTÄ RANKAISEMATTA, vaan *kostaa isien pahat teot lapsille ja lasten lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.*”

Kyllä, Jumala on armollinen, armahtava, anteeksi-antava ja erittäin pitkäikämielinen. Mutta synnillä on vakavat seuraamukset, hyvin usein pysyvä vaikutus jopa vuosikymmeniä tuleviin sukupolviin saakka. Ole kiitollinen Jumalan armosta, ponnistele Jumalan avulla kehittämään itsellesi sama armollinen luonteenpiirre–mutta älä aiemmin sanotusti erehdy milloinkaan pitämään Jumalan armoa synnin suvaitsemisena.

USKO

Miksi *usko* on lain painoarvoisempi asia? Mikä on uskon ja lain välinen suhde?

”Kumoammeko me siis lain vetoamalla uskoon? Emme suinkaan, me *päinvastoin* vahvistamme sen mitä laki sanoo” (Room. 3:31; 1992 käännös). *Vahvistaa*-sanan

alkusana tarkoittaa ”saada aikaan tai seisomaan, vakiinnuttaa, kiinnittää, ylläpitää tai pitää koskemattomana”. Sen sijaan, että luopuisi laista, usko *ylläpitää* Jumalan lakia.

Toisin sanoen Jumalan hengellisen lain noudattaminen vaatii *Kristuksen uskon*. Vaaditaan, että luotamme että Jumala mahdollistaa kuuliaisuuden.

Jotkut viittaavat jakeeseen 28, jossa apostoli Paavali ilmoittaa, että meidät vanhurskautetaan uskon kautta, *ilman* lain tekoja, mutta Paavali ilmoittaa lisäksi, että lain noudattajat vanhurskautetaan (Room. 2:13).

Ovatko jakeet ristiriidassa? Mitä Paavali tarkoittaa?

”Nämä raamatunjakeet eivät ole ristiriitaisia vaan *täydentävät* toisiaan”, Herbert W. Armstrong College raamattukirjekurssi toteaa. ”Meitä ei vanhurskauteta (tehdä vanhurskaiksi Jumalan edessä) lain tekojen kautta–*varsinaisten* tekojen kautta *ILMAN* uskoa–mikä on mahdollista ainoastaan meissä olevan Kristuksen uskon kautta. Meitä ei vanhurskauteta (tehdä vanhurskaiksi Jumalan edessä) lain tekojen kautta–itse uskon lisäksi. Kaikki, jotka omaavat Kristuksen uskon ja *harjoittavat* sen kautta kuuliaisuutta–lain *pitäjät*, jotka toimivat *USKOSSA*–mikä on *elävä* usko–ovat tämän uskon kautta vanhurskautettuja!” (oppitunti 13).

Yksinkertaisesti: Lain noudattajat, jotka tuottavat *USKON INNOITTAMIA TEKOJA*, ovat vanhurskautetut. Vanhurskaat teot *seuraavat* uskoa, muuten kyseessä on *kuollut* usko (Jaak. 2:14–26).

Meissä asuva Kristuksen usko luottaa siihen, että Jumala antaa meille Pyhän Hengen *rakkauden täyttäksemme* Jumalan lain, mikä mahdollistaa vanhurskauden. Jos *me* itse kykenisimme tuottamaan uskon, joka saa aikaan Jumalan rakkauden, ansaitsisimme pelastuksen

OMILLA teoillamme! Tosiasiassa meidän oma vanhurskautemme on Jumalalle kuin saastainen, tahrattu vaate (Jes. 64:6).

Paavali tuomitsi tämän lain noudattamisen VÄÄRÄN LÄHESTYMISTAVAN. Osa *hylkäsi* Kristuksen ja KRISTUKSEN USKON kautta tulevan vanhurskauden. He yrittivät *omalla vanhurskaudellaan* pitää lain- tehdä lain kirjaimen kautta itsensä vanhurskaiksi Jumalan edessä. Paavali tuomitsi moisen omahyväisyyden, ”itse-vanhurskauden”. Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeen luvussa 10, että jotkut omasivat kiivauden Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan. Jakeissa 3–4 hän toteaa: ”Sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.” Jakeen ”loppu”-alkusana tarkoittaa tavoitetta, lopputulosta tai päämäärää. Lain pitämisen tavoitteena on tulla Kristuksen kaltaiseksi!

Emme kykene syntymään Jumalan pojiksi ilman uskoa! Tarkastele tätä kaikkea Room. 14:23 asiayhteydessä: ”Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.”

Usko on todella lain painoarvoisempi asia! Kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä! Jakeessa kasvissyöjä uskoo vilpittömästi, että lihan syöminen on syntiä–mutta kun hänelle sanotaan, ettei syöminen ole syntiä tai kun hän näkee uskonveljien syövän lihaa–jos hän päättää syödä lihaa edelleen USKOEN sen olevan synti, niin asia ON hänelle synti!

Principles of Healthful Living, Terveellisen elämän periaatteet -kirjanen sanoo: ”Meidän on noudatettava sitä, mitä Jumala on meille ilmoittanut oikeaksi Jumalan sanassa. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että omatuntonme

tietäisi aina, mikä on oikein–ei lainkaan. Meidän on jatkuvasti opittava, mikä on oikein ja väärin. Jumala ajattelee korkeammin kasvissyöjästä, joka vilpittömästi ja tunnollisesti kieltää itseltään puhtaat lihat, koska ei tiedä täyttä totuutta kuin ihmisestä, joka toimii kirjaimen mukaan oikein, mutta uskoo sydämessään tekevänsä väärin.”

Se, minkä Jumala valtuuttaa lailliseksi, EI välttämättä ole jokaiselle yksilölle laillinen–jollei henkilö voi toimia uskossa!

Voimmeko alkaa ymmärtää, miksi lain painoarvoisempia asioita ei voida YKSINOMAAN kirjata? Jumala rakentaa meihin LUONTEENSA, ja tämän luonteen luominen *edellyttää*, että sovellamme tuomiota, armoa ja uskoa, jotta opimme AJATTELEMAAN kuten Jumala *ajattelee!* Tämä vaatii Jumalan Hengen–Jumalan mielenmeissä aktiivisesti toimimista, yhdistettynä ihmishenkeen. On olemassa lain painoarvoisempia asioita, koska laki ilmaisee, kuinka Jumala ajattelee ja elää!

AGAPE-RAKKAUS

Katsotaan nyt asiaa, jota voidaan kutsua lain TÄRKEIMMÄKSI, PAINOARVOISIMMAKSI asiaksi.

Matt. 23:23 vastaava jae on Luuk. 11:42: ”Mutta voi teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenykset mintuista ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta sivuuttatte oikeuden (tuomion) ja Jumalan rakkauden! Näitä olisi tullut noudattaa eikä noitakaan laiminlyödä.”

Room. 13:10 ilmoittaa, että rakkaus täyttää lain. Toisin sanoen koko laki, joka on Jumalan elämäntapa, on tiivistetty yhteen sanaan, *rakkaus*–koska Jumala on rakkaus.

H. Armstrong määritteli Jumalan hengellisen lain ”yleiseksi periaatteeksi, joka hengessään kattaa jokaisen

toiminnan. Jumala odottaa meidän tänään soveltavan lain periaatetta jokaiseen tekoon... Jumala ei kirjaa Raamatussa jokaista lakinsa periaatetta tai *hengen yksityiskohtaa!* Jumala odottaa meidän soveltavan Pyhän Henkensä avulla periaatetta *jokaiseen* tilanteeseen, tekoon ja kysymykseen” (*Good News*, maaliskuu 1979).

Ongelma on, ette lähes kukaan tiedä, mikä rakkaus todella on.

Huomaa, kuinka H. Armstrong määritteli rakkauden: ”Rakkaus on *’epäitsekäs, ulossuuntautuva huolenpito’* rakkaan hyväksi ja hyvinvoinniksi. Rakkaus on ensisijaisesti aidan *antamis-, palvelemis- ja jakamispuoli* – ei takana oleva omahyväinen haaliminen tai puolueellinen pyrkimys. Se ei ole itsekäs...”

”Rakkaus on *EPÄITSEKÄS*. Se ei ole tunne, vaikka se voidaan ilmaista emotionaalisella sisällöllä. Todellinen rakkaus *yhdistää* rationaalisen ulossuuntautuvan huolenpidon–halun auttaa, palvella, antaa tai jakaa–sekä vilpittömän huolenpidon hellän *tunteen* (*The Missing Dimension in Sex*, Seksistä puuttuva ulottuvuus).

Jumalan rakkaus (kreikan sanasta *agape*) ei ole tunne. Agape- rakkaus johtuu meihin ulkopuolelta–itse Jumalalta. 2. Tim. 1:7 sanoo: ”Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman *ja rakkauden* ja raittiuden hengen.” Jumalan on annettava meille agape. Tunteet tulevat sisältä, mutta Jumalan rakkaus tulee *ulkopuolelta*.

Huomaa, mitä Kristus sanoi, kun yksi fariseuksista haastoi hänet määrittelemään, mikä oli lain suurin käsky: ”Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky” (Matt. 22:37–38, joka siteeraa 5. Moos. 6:5).

Ensimmäinen käsky on tärkein. Kaikki lain muut kohdat johtuvat ensimmäisestä käskystä. Käskyn ydin on Jumalan kaikkien toimiemme keskellä pitäminen. Luettelo käskyistä ja kielloista auttaa ymmärtämään osittain, kuinka ylläpitää tätä tärkeintä käskyä–mutta luettelo ei kykene milloinkaan ilmaisemaan täysin tämän kaiken kattavimman lain henkeä.

Edes Raamatun profetioista innostuminen ei ole yhtä tärkeä asia kuin että oppii tuntemaan profetioiden *takana* olevan Jumalan!

Matt. 22:39–40 jatkaa: ”Toinen, tämän vertainen, on: Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat.”

Jumalan rakastaminen sisältää hänen perheensä–Jumalan hengestä syntyneiden pyhien–enemmän kuin itsemme rakastamisen. *Lähimmäisemme*, joita rakastamme KUIN itseämme, ovat tässä maailmassa niitä, joita ei ole vielä kutsuttu ja käännytetty.

Apostoli Johannes kirjoittaa: ”Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on siittänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on siitetty” (1. Joh. 5:1 alkuteksti).

”Tämä on yksi Raamatun kauneimmista kirjoituksista”, kirjoittaa Gerald Flurry heinä-elokuun 2004 *Royal Vision*-lehdessä. ”Sinun on omattava sama rakkaus siitettyjä kohtaan kuin Jumalaa kohtaan, joka siitti. Sinulla on oltava sama rakkaus, koska he ovat nyt Jumalan perheen jäseniä; he ovat syntyneet Isästä. Käsky ei voi koskaan koskea lähimmäistämme.”

”Tietysti asetamme Isän ja aviomiehemme Kristuksen tämän perherakkauden kärkeen, kukaan ei korvaa heitä, mutta kun henkilö astuu jumalaperheeseen, Isä tahtoo, että he vastaanottavat *saman rakkauden* kun hän itse. Isä

tahtoo, että rakastat uutta jäsentä kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi—*enemmän kuin rakastat itseäsi*. Tämä saa perheen toimimaan!”

”Paavali käskää Fil, 2:3, että ”pidätte toista parempana kuin itseänne”. Jae puhuu Jumalan perheen jäsenistä. Voimme rakastaa maailman ihmisiä kuin itseämme, mutta meidän on rakastettava Jumalan perhettä enemmän kuin itseämme. On hieno tapa yhdistää Jumalan perhe kasvattamalla syvemmin tällaista rakkautta?”

On kirjoitettu: ”Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus” (1. Kor. 13:13). Jakeen *rakkaus*-sanana kreikan alkusana on *agape*—*Jumalan rakkaus!* Jumalan rakkauden on täytettävä meidät ymmärtääksemme, opettaaksemme, elääksemme ja toteuttaaksemme lain painoarvoisempia asioita!

VIISI

JUMALAN KUNINKAALLISEN RAKKAUDEN HALLINTO

KUTEN EDELLISESSÄ LUVUSSA JO KÄSITELTIIN, Jumalan koko lain painoarvoisin asia on Jumalan rakkaus-ilmaistuna kreikan sanalla *agape*. Apostoli Paavali määrittelee 1. Kor. Luvussa 13 tämän jumalatasoisen rakkauden, jota meidän kaikkien on määrä ilmaista ja soveltaa elämämme kaikilla osa-alueilla.

Tarkastellaan nyt tarkemmin tämän *agape*-rakkauden ominaisuuksia.

JUMALAN RAKKAUS

Rakkaus on ”pitkämielinen” (1. Kor. 13:4). Se kestää kärsivällisesti; saatamme joutua *odottaessamme* kärsimään

kärsivällisesti. Agape-rakkaus vallitsee, *kun asiat menevät pieleen*, jatkaa paineen alla jopa sorrettaessa ja provosoitaessa.

Ihmiset menettävät helposti malttinsa! Omahyväisen asenteen kohdatessa on helppo provosoitua, puhua tai toimia harkitsemattoman epäviisaasti. Provosoitua jopa tekemään syntiä! Lähimmäistä ja Jumalaa kohtaan suuntautuva huolenpito (*rakkaus*) auttaa välttämään nämä sudenkuopat.

Kohtele muita tavalla, jolla tahdot Jumalan kohtelevan itseäsi. Muista, että Jumala suhtautuu omiin puutteisiisi suunnattoman kärsivällisesti.

Rakkaus on ”lempeä” (jae 4). Se on hyväluonteinen, hienovarainen ja hellä *vastaten* toisten tarpeisiin. Pohdi Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä. Ajattele, kuinka paljon aikaa Jeesus omisti hyviin töihin, huolehti jatkuvasti muiden tarpeista ja auttoi myötätunnosta (Matt. 9:36).

Rakkaus ”ei kadehdi” (1. Kor. 13:4). Se ei kadehdi muiden siunauksia ja edistymistä, vaan päinvastoin *iloitsee* toisten asemasta, maineesta, vauraudesta, terveydestä, kodista, koulutuksesta ja monesta muusta asiasta! Rakkaus *iloitsee* muiden siunauksista toivomatta, että ne olisivat omia. Älä *kadehdi koskaan toisten siunauksia*.

Agape-rakkaus ei ole *omistushaluinen*, pikemminkin se auttaa ja rohkaisee muita tekemään parhaansa.

Rakkaus ”ei kerskaa” (jae 4). Se ei kehuskele eikä laula omaa kiitostaan, ei kerskaile eikä ylpeile, ei etsi toisten huomiota. Millä asenteella pukeudut? Pukeudumme kauniisti Jumalan kunniaksi, elämämme kaikilla osa-alueilla Jumalan normeja ylläpitäen. Emme yritä kiinnittää tarpeetonta huomiota itseemme emmekä herättää himoa vastakkaisessa sukupuolessa. Muodin äärimmäisyyksiä motivoimassa saattavat olla

turhamaisuus, kapina tai himo, jotka ovat vakavia syntejä ja Jumalan rakkauden vastakohta. Jumalan rakkaus ei pöyhistele ylimielisesti.

Rakkaus ”ei pöyhkeile” (jae 4). Se ei ole ylimielinen, ylpeä, uhmakas tai turhamainen, ei paisuttele omaa merkitystä, mikä voi tapahtua kenelle tahansa, etenkin auktoriaseman omaavalle. On helppo alkaa kuvitella omaavansa oikeus erityiskohteluun. Meidän kaikkien on suojauduttava moiselta vilpiltä, koska agape-rakkaus käyttäytyy nöyrän huomaamattoman vaatimattomasti, itseään liikaa korostamatta.

Rakkaus ”ei käyttäydy sopimattomasti” (jae 5). Se ei toimi työkeästi vailla käytöstapoja, vaan ystävällisen kohteliaasti, hienotunteisesti ja vaatimattomasti, rienaavaa, säädytöntä, mautonta, väärän epämiellyttävää kieltä välttäen.

Agape-rakkaus pyrkii toimimaan ja puhumaan kaikissa olosuhteissa miellyttävästi. Käyttäytyy oikein ja asianmukaisesti kaikissa ihmissuhteissa sekä tilanteissa. Kunnioittaa auktoriteettiasemassa olevia sekä alaisiaan. Välttää joka tilanteessa pahennusta ja säädyllistä käytöstä loukkaavia sanoja ja tekoja.

TÄYSIN EPÄITSEKÄS RAKKAUS

Rakkaus ”ei etsi omansa” (1. Kor. 13: 5). Se ei ole itsekes; ei *vaadi* omia oikeuksiaan eikä omaa tietään. Ei etsi itsekkäästi omaa etuaan yli muiden, vaan edistää *toisten* hyvinvointia ja onnea, vaikka vaadittaisiin itsen kieltämistä, ajan ja oman mukavuuden uhraamista. Edessä on aina tilanteita, joissa joku tarvitsee apua juuri kun olisi hankala auttaa. Juuri näissä tilanteissa agape-rakkauden määrä käy ilmi.

Esimerkkinä Jumalan *perhesuunnitelma*, jossa Jumala tahtoo antaa kaikille ihmisille mahdollisuuden tulla osaksi perhettään–kaikkina aikoina eläneille ihmisille. Jumalan pelastussuunnitelma ei ole suljettu eikä rajoitettu, ei Jumalaan ja Kristukseen, ei erityiseen sisäpiiriin. Jumala tarjoaa ja jakaa vapaasti tilaisuuden iankaikkiseen elämään *kaikille ihmisille*. Jumala uhrasi valtavasti kyetäkseen tarjoamaan pelastuksen mahdollisimman monelle.

Kun sanomme, että agape-rakkaus ”ei etsi omaansa”, tämä tarkoittaa, ettei se pyri *tulemaan palvelukseksi* vaan *palvelemaan*–vaatimatta vastinetta.

Rakkaus ”ei syty vihaan” (jae 5, Biblia 1776) tai ”ei katkeroidu”, oikeammin kreikan alkusanalla *ei provosoidu*, ei vihastu eikä ärsyty helposti. Agape-rakkauden omaava henkilö ei salli äkillisiä tunteenpurskauksia, vaikka tunteita olisi loukattu. Tilanteessa, jossa toista on ojennettava, asia tulee hoidettava vailta provokaatiota mahdollisimman positiivisesti ja rohkaisevasti.

Agape-rakkaus ”ei provosoidu” tarkoittaa myös, ettei ole liian herkkätunteinen eikä herkkähipiäinen, etteivät muiden *itseensä suuntautuvat kohtaan* sanat tai toimet loukkaa helposti. Tämä on toinen osatekijä Jumalan rakkautta, joka meidän tulee täyttää.

Rakkaus ”ei muistele kärsimäänsä pahaa” (jae 5). Se ei ole pahansuopa eikä ylimmäisen epäluuloinen. Agape-rakkaus ei etsi vikoja eikä pahamielisiä motiiveja.

”Ei muistele kärsimäänsä pahaa” tarkoittaa myös sitä, ettei rakkaus huomioi eikä pidä kirjaa muiden synneistä. Agape tarkoittaa käytännössä, että sallii virheitä, jotka antaa anteeksi–erottaa synnin ja syntisen, tuomitsee synnin tuomitsematta syntistä.

Eräs raamatunselostusteos määrittää, että agape-rakkaus ”tahtoo ajatella hyvin rakastamastaan

[henkilöstä]; [on ajattelematta] pahaa motiiveista, mielipiteistä tai käytöksestä, ennen kuin vankat todisteet pakottavat.” Toisin sanoen, oletamme henkilöstä parasta ja että kaikki on hyvin vailla ”vakaa näyttöä” toimia toisin. Ole varovainen, ettet kuvittele pahinta ”vaistoosi”, havaintoihisi, kykyysi lukea kehon kieltä jne. luottaen. Ellei löydy perusteltua syytä, luotamme parasta olettaen toisen sanaan.

Jumalan pastorit toimivat tämän rakkauden periaatteen mukaisesti. He eivät yritä saada Jumalan omia kiinni pahoista teoista. Koska pastorit eivät ajattele näin, Jumalan omien tulisi tuntea olonsa pastorien seurassa miellyttäväksi. Pastorien tulisi olla rakastettuja perheenjäseniä.

Rakkaus ”ei iloitse vääryydestä, vaan iloitse yhdessä totuuden kanssa” (jae 6). Se ei myhäile muiden pahoista taipumuksista eikä synneistä. Ei toivo toisille vahinkoa, ei hekumoi toisten pahoista taipumuksista eikä vääristä teoista. Pikemminkin agape-rakkaus *iloiitsee toisten hyveistä* ja iloiitsee, kun toiset pärjäävät hyvin.

”Kaikki se peittää” (jae 7). Agape sietää toisten yksityisiä, henkilökohtaisia virheitä pyrkimättä kostamaan. *Pettää* tarkoittaa, että agape-rakkaus säilyttää *yksityiset* asiat yksityisinä. Sananl. 11:13 sanoo: ”Joka panettelijana käy, ilmaisee salaisuuden, mutta jolla luotettava henki on, se säilyttää asian.” Se pyrkii piilottamaan, peittämään toisten virheet ja puutteet, eikä juorua toisten synneistä ja puutteista! ”Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne [agape] toisianne kohtaan harras, sillä rakkaus peittää syntien paljouden” (1. Piet. 4:8). Rakkaus kätkee halukkaan kärsivällisesti toisten yksityiset rikkomukset tai kärsii niistä. Tästä syystä lähestymme loukkauksen sattuessa veljeämme ensiksi kahden kesken (Matt. luku 18).

Rakkaus ”kaikki se uskoo” (1. Kor. 13:7). Tämä ei suinkaan tarkoita, että rakkaus uskoisi yhtä lailla totuuden ja erheen tekemättä eroa oikean ja väärän välillä. Jae viittaa toisten ihmisten *käyttäytymiseen*.

Agape-rakkaus on valmis uskomaan *parasta* henkilön teoista–pohtimaan parasta mahdollista tulkintaa tapahtumasta. Oletko tavannut henkilön, joka olettaa jokaisen toimista pahinta mahdollista ajattelematta, että olisi mahdollisesti tulkinnut sanat tai teot väärin? Jae osoittaa, ettei Jumalan rakkaus perustu moiseen ajattelumalliin.

Lisäksi agape-rakkaus tarjoaa ihmisille tilan muuttua. Se ei ole unohtanut, että Jumalan Hengestä syntynyt lapsi omaa kyvyn muuttua!

Rakkaus ”kaikki se toivoo” (jae 7) on myös muiden ihmisten toimien yhteydessä. Vaikka asia saattaa vaikuttaa synkältä, agape-rakkaus etsii toivoa, että on saattanut ymmärtää tilanteen väärin, että asia selvitetään. Älä oleta ja päädy automaattisesti pahimpaan lopputulokseen.

Kun henkilö lähestyy Matt. luvun 18 mukaisesti veljeään oikeassa asenteessa koskien loukkausta tai epäkohtaa, hänen tulee ennakoida positiivista lopputulosta, koska agape-rakkaus ”kaikki se toivoo”.

Rakkaus ”kaikki se kärsii” (1. Kor. 13:7) tarkoittaa, että ”kestää tai ylläpitää kurjuuden, vastoinikäymisten, vainojen tai provokaatioiden taakan kärsivällisesti uskossa” (*Key Word Study Bible*).

Agape-rakkaus kestää kaikki vastoinikäymiset valittamatta. *New King James Study Bible* esittää, että se ”hyväksyy kaikki vaikeudet ja hylkäämiset, jatkaen rakentaen ja rohkaisten eteenpäin.” Kuinka hyvin kestämmme vaikeuksissa?

Rakkaus ”ei koskaan häviä” (jae 8). Agape-rakkaus ei koskaan haihdu eikä vanhene vaan on yhtä pysyvä kuin Jumala, sillä Jumala on rakkaus–*agape*-rakkaus (1. Joh. 4:8,16). Agape-rakkautta voidaan soveltaa joka tilanteessa kaikkialla maailmankaikkeudessa! Agape ei lakkaa koskaan, ja sitä harjoitetaan ikuisesti.

PAINOARVOISEMPIEN ASIOIDEN YDIN

G. Flurry esitti vuosia sitten pääsiäisviestissään: ”Tällaisella rakkaudella emme voi kuin ratkaista maailman ongelmat.” Pysähdy pohtimaan tokaisua!

Ymmärrä: Lain painoarvoisempien asioiden–tuomion, armon, uskon ja Jumalan rakkauden–ydin käsittelee ihmissuhteita. Ensimmäiseksi on kyse suhteestamme Jumalaan ja Jumalan omiin–ja toiseksi suhteestamme lähimmäisiimme.

Kirjassaan *The Missing Dimension in Sex*, Seksistä puuttuva ulottuvuus, Herbert W. Armstrong toteaa, että Jumalan laki ”hallitsee ja säätelee kaikkia ihmissuhteita!”, mikä on asia tiivistettynä. *Good News*-lehden artikkelissaan hän kirjoittaa, että Jumalan laki ”määrittää suurisuuntaisesti oikean suhteemme tosi Jumalaan [ja hänen perheeseensä]; sekä myös ihmisen oikean suhteen ihmislähimmäiseen” (heinäkuu 1952).

Itse asiassa, suhteemme ihmisiin kertoo paljon suhteestamme Jumalaan. ”Kuinka osoitamme Jumalalle, että rakastamme häntä? Asialla on paljon tekemistä ihmissuhteiden kanssa”, kirjoittaa G. Flurry kirjassaan *Viimeinen tunti*. ”MEIDÄN ON RAKASTETTAVA KRISTUKSEN SEURAKUNTAA–JUMALAN PERHETTÄ! TAPA, JOLLA RAKASTAT HEITÄ, ON TAPA, JOLLA RAKASTAT KRISTUSTA

JA ISÄÄ. Sanat eivät merkitse paljon, jollei niitä seuraa teot–jos *sanot* vaeltavasi valossa, tämän täytyy heijastua rakkaudessa uskonveljiä kohtaan.”

G. Flurry jatkaa: ”Jollemme selvitä keskinäisiä ongelmiamme, emme vaella valossa! Jotain on *vialla*, jollemme tule toimeen keskenämme! Meidän on löydettävä syy kyetäksemme ratkaisemaan ihmisongelmamme. Jos rakastamme Kristusta, rakastamme toisiamme. Jollemme rakasta toisiamme, EMME RAKASTA KRISTUSTA!...”

Jumalan omien ja paholaisen välillä käydään TAISTELUA–joka meidän on VOITETTAVA! Jos tunnet Jumalan, voitat. Jollet tunne Jumalaa, sinut voitetaan. Perheet hajoavat. Ihmisten väliset ongelmat jäytävät. Johannes puhuu ihmissuhteista seurakunnassa!

”Jos noudatamme Jumalan rakkauden lakia, RATKAISEMME nämä ongelmat.”

JUMALAN RAKKAUDEN LAKI

Kuinka ratkaisemme ilmenevät ongelmat? Toimeenpanemme Jumalan kuninkaallista rakkauden lakia. ”Mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkoojia” (Jaak. 2:9). Suurin epäoikeudenmukaisuus tuomioissamme on kunnioittaa ihmisiä ulkoisiin tekijöihin perustuen, mikä on synti, perustuen itsekkyyteen.

”Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppä kaikissa kohdin” (jae 10). Jos rikot yhden lain kohdan, olet rikkonut niitä kaikkia. Huomaa, miksi!

”Sillä hän, joka on sanonut: Älä tee huorin, on myös sanonut: Älä tapa; jos et teekään huorin, mutta tapat,

olet lainriikkoja” (jae 11). Mistä laista Jaakob puhuu? Kuninkaallisesta, perustuslaillisesta RAKKAUDEN laista. Muista, että kymmenen käskyä ovat ainoastaan rakkauden perustuslain 10 PYKÄLÄÄ. Ja jos rikot lain yhtä pykälää, TEET SYNTIÄ JUMALAN PERUSTUSLAKIA VASTAAN, ja olet lainriikkoja!

Jumalan perustuslaki on TÄYDELLINEN, kuninkaallinen laki! Vaikka se ei kodifioi kaikkia mahdollisia olosuhteita tai rikkomuksia, sen *henki* kattaa kaikki mahdolliset olosuhteet, toimet ja kysymykset. Kyseessä on laki, jota meidän on opittava hallinnoimaan, laki, jonka perusteella meidät tuomitaan nyt!

”Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt–mutta armahtava elämä saa riemuvoiton tuomiossa” (jakeet 12–13; loppuosa Moffatt-käännös).

Jumala pitää omiaan vastuullisina Jumalan kuninkaallista rakkauden lain noudattamisesta. ”Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari” (Jaak. 4:11). Jumala tahtoo meidän ymmärtävän, että *meidät* tuomitaan; Seisomme oikeudessa, jotta nähdään, olemmeko Jumalan kuninkaallisen rakkauden lain mukaisesti viattomia vai syyllisiä. Meidän on osoitettava Jumalalle, että osaamme soveltaa Jumalan lakia ongelmien ratkaisuun.

”Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi? (jae 12). Jae ei sano, ettet voi lähestyä veljeäsi ja auttaa tätä viassa. Jumala sanoo, että kun menet veljesi luokse, tiedosta, että sinä itse olet tuomittavana! Jumala

tarkkaa *asennettasi* ja kuinka *toimeenpanet* lain painoarvoisempia asioita–tuomiota, armoa, uskoa, joita ympäröi Jumalan rakkaus.

”Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämys” (Room. 13:10). Rakkauden tulee tukea kaikkia tekojamme. Rakkauden toisia kohtaan *osoittamalla* täytämme kuninkaallisen lain. Room. 5:5 ilmoittaa: ”Mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.” Jumalan rakkauden on asuttava meissä noudattaaksemme Jumalan rakkauden lakia.

Meidän on ymmärrettävä asia, sillä Jumalan KUNINKAALLINEN PERHE noudattaa Jumalan kuninkaallista lakia pian tulevassa huomisen maailmassa–aikana jona JUMALALLINEN RAKKAUS kattaa kaikki yksityiskohdat!

TÄYTÄ LAKI JA RUOKI MAAILMAA!

”Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain”, Paavali kehottaa uskonveljiä Galatiassa (Gal. 6:2). ”Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille” (jae 10).

Kuinka voimme tehdä hyvää kaikille ihmisille, sekä Kristuksen ruumiin jäsenille? Suoritamme tämän tarjoamalla maailmalle, mitä se tarvitsee eniten! Toimeenpanemalla Jumalan lain henkeä ruokimme nälkää näkevää maailmaa.

”Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja riemuitkaa hänestä kaikki, jotka häntä rakastatte; iloitsemalla iloitkaa hänen kanssaan, te, jotka olette hänen tähtensä surreet, että imisitte ja tulisitte ravituiksi hänen lohdutuksensa rinnoista, että joisitte ja virkistysisitte hänen kunniansa

runsaudesta. Sillä näin sanoo Herra: Minä ohjaan hänen tykönsä rauhan niinkuin virran ja kansojen kunnian niinkuin tulvajoen. Ja te saatte imeä, kainalossa teitä kannetaan, ja polvilla pitäen teitä hyväillään” (Jes. 66:10–12).

Jakeet paljastavat, kuinka Kristuksen vaimo toimii Kristuksen pikaisen paluun jälkeen. Jerusalem kuuluu maapallon vähiten rauhallisimpiin kaupunkeihin, mutta rauha virtaa pian Jerusalemissa jälleen kuin virta. Jumalan kuninkaallisen perheen Jerusalemissa käsin opettama ja välittämä viesti ravitsee pian koko maailman tavalla jolla äiti ruokkii lastaan.

Tämä on tulevaisuutemme. Paavali osoittaa 1. Tess. 2:7, että saamme olla kuin imettävä äiti, joka vaalii ja ruokki lapsiaan. Meidän täytyy rakastaa näin suuresti uskonveljiämme ja veljiämme maailmassa—kuin omaa lihaamme ja vertamme.

”Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystävänsä edestä. Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä” (Joh. 15:13–14). Kun toimitamme Kristuksen meille antaman työn, meistä tulee Jumalan ystäviä. Kristus vakuuttaa jakeessa 15, ettemme ole enää palvelijoita, vaan tosia Jumalan ystäviä.

Jumala tarvitsee ihmisiä, jotka taitavasti toimeenpanna Jumalan kuninkaallisen rakkauden lakia. Tämän toimeksianto vaatii Jumalan kaltaisen sydämen: Jumalaa pelkääväisen ja Jumalan käskyjä noudattavan (5. Moos. 5:29) sydämen, jonka vain Jumala voi antaa.

TOTTELEVAINEN SYDÄN

Vanhan liiton Israelilla ei ollut *sydäntä* totella. He eivät omanneet *sydäntä* toimia osana *Hengen hallintoa*.

Kyetäksemme toimimaan osana Hengen hallintoa tänään sekä tulevaisuudessa, meille on *annettava* oikean hengen omaava sydän. Meille on *annettava* tottelevainen sydän.

Heprealaiskirjeen luvussa 8 Jumala paljastaa, mikä oli vanhan liiton ongelma: *Ihmiset!* (jakeet 7–8). Useimmat uskovat, että vanhan liiton ongelma oli laki, *päinvastoin mitä Jumalan sana ilmoittaa!* Samaisessa heprealaiskirjeen luvussa Jumala ilmoittaa: ”Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: *Minä panen lakini heidän mieleensä*, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani” (jaa 10). Uusi liitto ja Hengen hallinto perustuvat selvästi JUMALAN LAKIIN, joka on JUMALAN RAKKAUS! Kaksi lukua myöhemmin Jumala korostaa jälleen: ”Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan”, sanoo Herra: *Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä*” (Hepr. 10:16).

Juuri tästä Hengen hallinnossa on kysymys! Juuri tätä Jumala tahtoi alusta alkaen: kansan–*perheen*–joilla on *sydän* totella. Jumala tahtoo perheen, joka ajattelee hänen laillaan, ja joka *toimeenpanee* Jumalan lakia ja hallitusta samalla tavalla kuin HÄN ITSE. Joh. 4:24 ilmoittaa: ”Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.”

Jumala on kutsunut muutaman ihmisen pois nykyisestä maailmasta, työskennelläkseen heidän kanssaan ja opettaakseen heille OMAN tiensä. Nämä harvat ovat *nyt* yhteydessä lukemattomaan enkelijoukkoon, pyhien todelliseen seurakuntaan, itse Jumalaan ja uuden liiton Välittäjään Jeesukseen Kristukseen (Hepr. 12:22–24).

Tämä on vasta alkua! Jumala työskentelee parhaillaan saattaakseen *koko maailman* perheeseensä! Meille

tarjotaan tilaisuutta jakaa Jumalan valtaistuin, ja auttaa Jumalan hallituksen–hengen ja totuuden hallituksen–hallinnossa! Kun anomme vilpittömästi, Jumala antaa meille sydämen noudattaa aina käskyjään. Jumala antaa meille Hengen, jolla ymmärtää, rakastaa sekä soveltaa Jumalan *Hengen hallintoa*.

YHTEYSTIEDOT

Voit tilata kirjallisuutta tai ottaa yhteyttä Jumalan
Filadelfian seurakunta -seurakunnan pastoreihin:

KAIKKIEN ALUEIDEN OSOITETIEDOT

YHDYSVALLAT: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

KANADA: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

KARIBIAN SAARET: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

ISO-BRITANNIA, EUROOPPA AND LÄHI-ITÄ:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

AFRIKKA: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

AUSTRALIA, TYNNENMEREN SAARET, INTIA JA SRI LANKA:
Philadelphia Church of God,
P.O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia

UUSI-SEELANTI: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

FILIPPIINIT: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

ETELÄ-AMERIikka: Philadelphia Church of God, Attn: Spanish Department,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States

OTA YHTEYTTÄ

VERKKOSIVU: www.pasuuna.com

SÄHKÖPOSTI: kirjeet@pasuuna.com

Last updated on September 9, 2022

FINNISH—The Administration of the Spirit